

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. gadagājums

2016. gada 13. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 211/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 211/02	Lieta C-200/13 P: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums – Eiropas Savienības Padome/ <i>Bank Saderat Iran</i> , Eiropas Komisija Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Cīņa pret kodolieroču izplatīšanu – Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – Irānas bankas līdzekļu iesaldēšana – Pienākums norādīt pamatojumu – Akta pieņemšanas procedūra – Acīmredzama kļūda vērtējumā	2
2016/C 211/03	Lieta C-366/13: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 20. aprīļa spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Profit Investment SIM SpA</i> , likvidācijas procesā/ <i>Stefano Ossi u.c.</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 44/2001 – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – “Nesavienojamu nolēmumu” jēdziens – Prasības pret vairākiem atbildētājiem, kuru domicils ir dažādās dalībvalstīs, kam nav viens un tas pats priekšmets – Jurisdikcijas piešķiršanas nosacījumi – Jurisdikcijas piešķiršanas klauzula – “Lietu, kas attiecas uz līgumiem,” jēdziens – Spēkā esošas līgumiskās saiknes neesamības pārbaude	3

2016/C 211/04	Lieta C-689/13: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 5. aprīļa spriedums (<i>Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Puligienica Facility Esco SpA (PFE)/Aigest SpA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski pakalpojumu līgumi – Direktīva 89/665/EEK – 1. panta 1. un 3. punkts – Pārbaudes procedūras – Pretendenta, kura piedāvājums nav ticis izraudzīts, celta prasība atcelt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas lēmumu – Izraudzītā pretendenta pretprasība – Valsts judikatūras norma, kas liek vispirms izskatīt pretprasību un, ja tā ir pamatota, atzīt pamatprasību par nepieņemamu, neizvērtējot to pēc būtības – Saderība ar Savienības tiesībām – LESD 267. pants – Savienības tiesību pārkāpuma princips – Dalībvalsts augstākās administratīvās tiesas plēnuma lēmumā noteikts tiesību princips – Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šāds lēmums ir saistošs šīs tiesas palātām – Palātas, kura izskata jautājumu par Savienības tiesībām, pienākums nodot jautājumu plēnumam, ja tā nepiekrīt plēnuma lēmumam – Palātas iespēja vai pienākums vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu	4
2016/C 211/05	Lieta C-131/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino/Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Tirgu kopīgā organizācija – Regula (EK) Nr. 565/2002 – 3. panta 3. punkts – Tarifu kvota – Argentīnas izcelsmes ķiploki – Importa licences – No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējamība – Pasākumu apiešana – Tiesību ļaunprātīga izmantošana – Nosacījumi – Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 – 4. panta 3. punkts	5
2016/C 211/06	Apvienotās lietas C-186/14 P un C-193/14 P: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – <i>ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. u.c./Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd.</i>, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome/Itālijas Republika u.c. Apelācija – Dempings – Regula (EK) Nr. 384/96 – 3. panta 5., 7. un 9. punkts – 6. panta 1. punkts – Regula (EK) Nr. 926/2009 – Dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports – Galīgais antidempinga maksājums – Zaudējumu draudu noteikšana – Tādas informācijas ņemšana vērā, kas attiecas uz laiku pēc izmeklēšanas	6
2016/C 211/07	Lieta C-294/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ADM Hamburg AG/Hauptzollamt Hamburg-Stadt</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība un kopējais muitas tarifs – Kopienas Muitas kodekss – Tarifu atvieglojumi – Regula (EEK) Nr. 2454/93 – 74. panta 1. punkts – Preces, kuru izcelsmes valsts ir saņēmēja valsts – Pārvadājumi – Maisījums, kurā ietilpst palmu kodolu eļļa ar dažādu valstu, kurām piemēro vienu un to pašu tarifu preferenci, izcelsmi	7
2016/C 211/08	Lieta C-315/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Marchon Germany GmbH/Yvonne Karaszkievicz</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji – Direktīva 86/653/EEK – 17. panta 2. punkts – Atlīdzība par klientiem – Piešķiršanas nosacījumi – Jaunu klientu iegūšana – “Jaunu klientu” jēdziens – Pilnvarotāji klienti, kas pirmo reizi pērk preces, kuru realizācija tikusi uzticēta tirdzniecības pārstāvim	8
2016/C 211/09	Lieta C-324/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Krajowa Izba Odwoławcza</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Partner Apelski Dariusz/Zarząd Oczyszczania Miasta</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskie iepirkumi – Direktīva 2004/18/EK – Saimnieciskās darbības subjektu tehniskās un/vai profesionālās iespējas – 48. panta 3. punkts – Iespēja atsaukties uz citu subjektu iespējām – Nosacījumi un kārtība – Starp pretendentu un citiem subjektiem pastāvošo saikņu raksturs – Piedāvājuma grozīšana – Elektroniskas izsoles atcelšana un atkārtošana – Direktīva 2014/24/ES	8

2016/C 211/10	Lieta C-377/14: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums (<i>Krajský soud v Praze</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/FINWAY a.s.</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – 7. pants – Valsts tiesību normas, ar kurām regulē maksātnespējas procesu – No patēriņa kredītīguma izrietoši parādi – Tiesības efektīvi vērsties tiesā – Pielikuma 1. punkta e) apakšpunkts – Kompensācijas summas neproporcionalitāte – Direktīva 2008/48/EK – 3. panta l) punkts – Kredīta kopsumma – I pielikuma I daļa – Izņemtā kredīta vērtība – Gada procentu likmes aprēķināšana – 10. panta 2. punkts – Pienākums sniegt informāciju – Pārbaude pēc savas ierosmes – Sankcija	10
2016/C 211/11	Apvienotās lietas C-381/14 un C-385/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (<i>Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Jorge Sales Sinués/CaixaBank SA</i> (C-381/14) un <i>Youssef Drame Ba/Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA)</i> (C-385/14) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Līgumi, kas noslēgti starp komersantiem un patērētājiem – Hipotēkas līgumi – Noteikums par minimālo procentu likmi – Noteikuma pārbaude nolūkā to atzīt par spēkā neesošu – Kolektīva tiesvedība – Prasība par noteikuma izmantošanas pārtraukšanu – Individuālas tiesvedības, kurai ir tāds pats priekšmets, apturēšana	11
2016/C 211/12	Lieta C-397/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (<i>Sąd Najwyższy</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Polkomtel sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi – Direktīva 2002/22/EK – 28. pants – Numuri, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai – Galalietotāju, kas dzīvo operatora dalībvalstī, piekļuve pakalpojumiem, izmantojot numurus, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai – Direktīva 2002/19/EK – 5., 8. un 13. pants – Valsts regulatīvo iestāžu tiesības un pienākumi saistībā ar piekļuvi un savstarpēju savienojumu – Pienākumu noteikšana, grozīšana vai izbeigšana – Pienākumu noteikšana uzņēmumiem, kas kontrolē galalietotāju piekļuvi – Cenu kontrole – Uzņēmums, kuram nav būtiskas ietekmes tirgū – Direktīva 2002/21/EK – Strīdu starp uzņēmumiem izšķiršana – Valsts reglamentējošās iestādes lēmums, kurā ir noteikti uzņēmumu sadarbības nosacījumi un savstarpējo pakalpojumu tarififikācijas noteikumi	11
2016/C 211/13	Lieta C-441/14: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Højesteret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Dansk Industri (DI)</i> , kas rīkojas <i>Ajos A/S</i> vārdā/ <i>Karsten Eigil Rasmussen</i> mantinieki Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – Direktīva 2000/78/EK – Nediskriminācijas vecuma dēļ princips – Direktīvai neatbilstošs valsts tiesiskais regulējums – Individuāla iespēja apšaubīt valsts atbildību Savienības tiesību pārkāpumā – Strīds starp personām – Dažādu tiesību un principu izsvēršana – Tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi – Valsts tiesas loma	12
2016/C 211/14	Lieta C-460/14: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Johannes Evert Antonius Massar/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Juridisko izdevumu apdrošināšana – Direktīva 87/344/EEK – 4. panta 1. punkts – Apdrošinājumaņēmēja tiesības brīvi izvēlēties advokātu – Tiesvedība vai administratīvais process – Jēdziens – Valsts pārvaldes iestādes darba devējam piešķirta atļauja uzteikt darba līgumu	13
2016/C 211/15	Lieta C-483/14: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>KA Finanz AG/Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Romas konvencija – Piemērojamie tiesību akti – Pārrobežu apvienošanās – Direktīva 78/855/EEK – Direktīva 2005/56/EK – Apvienošana pievienojot – Kreditoru aizsardzība – Visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai	14
2016/C 211/16	Lieta C-522/14: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – LESD 49. pants – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kredītiestādēm ir uzlikts pienākums paziņot nodokļu administrācijai informāciju par mirušo klientu aktīviem, lai iekasētu mantojuma nodokli – Šī tiesiskā regulējuma piemērošana filiālēm, kas reģistrētas citā dalībvalstī, kurā atbilstoši banku noslēpumam principā ir aizliegts paziņot šādu informāciju	14

2016/C 211/17	Lieta C-546/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Tribunale di Udine</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, kuru uzsākusī <i>Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C.</i> , likvidācijas procesā Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – PVN – LES 4. panta 3. punkts – Direktīva 2006/112/EK – Maksātnespēja – Preventīvas vienošanās procedūra – PVN parādu daļēja nomaksa	15
2016/C 211/18	Lieta C-556/14 P: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – <i>Holcim (Romania) SA</i> /Eiropas Komisija Apelācija – Vide – Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā – Direktīva 2003/87/EK – 19. un 20. pants – Regula (EK) Nr. 2216/2004 – 10. pants – Darījumu ar emisiju kvotām reģistru sistēma – Atbildība vainas dēļ – Komisijas atteikums izpaust informāciju un aizliegt jebkādas darījumus ar zagtām emisiju kvotām – Atbildība neatkarīgi no vainas	16
2016/C 211/19	Lieta C-558/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums (<i>Tribunal Superior de Justicia del País Vasco</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Mimoun Khachab/Subdelegación del Gobierno en Álava</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2003/86/EK – 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Ģimenes apvienošanās – Prasības, lai īstenotu tiesības uz ģimenes atkalapvienošanās – Stabili, pastāvīgi un pietiekami ienākumi – Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj prognozes vērtējumu par iespējām, ka apgādnieks saglabās savus ienākumus – Saderība	16
2016/C 211/20	Lieta C-561/14: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 12. aprīļa spriedums (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Caner Genc/Integrationsministeriet</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – EEK un Turcijas asociācijas līgums – Lēmums Nr. 1/80 – 13. pants – “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula – Ģimenes atkalapvienošanās – Valsts tiesību akti, kuros ir paredzēti jauni, stingrāki noteikumi par ģimenes atkalapvienošanās, kuri attiecas uz ekonomiski aktīvo Turcijas pilsoņu, kas uzturas un kam ir uzturēšanās atļauja attiecīgajā dalībvalstī, ekonomiski neaktīviem ģimenes locekļiem – Nosacījums par pietiekamu saikni veiksmīgai integrācijai	17
2016/C 211/21	Lieta C-572/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH/Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 44/2001 – Jurisdikcija civillietās un komercietās – 5. panta 3. punkts – Jēdziens “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” – Direktīva 2001/29/EK – Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana informācijas sabiedrībā – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Reproducēšanas tiesības – Izņēmumi un ierobežojumi – Reproducēšana personiskai lietošanai – Taisnīga atlīdzība – Nemaksāšana – Iespējama iekļaušana Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta piemērošanas jomā	18
2016/C 211/22	Lieta C-5/15: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Gerechtshof Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>AK(*)/Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Juridisko izdevumu apdrošināšana – Direktīva 87/344/EEK – 4. panta 1. punkts – Apdrošinājumaņēmēja tiesības brīvi izvēlēties advokātu – Tiesvedība vai administratīvais process – Jēdziens – Iebildumi pret atteikumu izsniegt norīkojumu aprūpes saņemšanai	18
2016/C 211/23	Lieta C-100/15 P: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums – <i>Netherlands Maritime Technology Association</i> /Eiropas Komisija, Spānijas Karaliste Apelācija – Valsts atbalsts – Dažu ar finanšu līzingu iegūtu aktīvu priekšlaicīgas amortizācijas shēma – Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība – Formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšana – Pārbaudes nepietiekamais un nepilnīgais raksturs – Pienākums norādīt pamatojumu – Selektivitāte	19
2016/C 211/24	Lieta C-193/15 P: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – <i>Tarif Akhras</i> /Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) – Ierobežojoši pasākumi pret Sīrijas Arābu Republiku – Pasākumi pret personām un vienībām, kuras gūst labumu no režīma vai to atbalsta – Ietvēršanas sarakstos pamatojuma pierādīšana – Netiešu ierādījumu kopums – Pierādījumu sagrozīšana	20

2016/C 211/25	Lieta C-266/15 P: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – <i>Central Bank of Iran</i> /Eiropas Savienības Padome Apelācija – Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – To personu un organizāciju saraksts, kam piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Kritērijs par materiālu, loģistikas vai finansiālu atbalstu Irānas valdībai – Centrālās bankas sniegti finanšu pakalpojumi	20
2016/C 211/26	Lieta C-284/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (<i>Cour du travail de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Office national de l'emploi</i> (ONEm)/M, M/ <i>Office national de l'emploi</i> (ONEm), <i>Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage</i> (CAPAC) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 45. un 48. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 15. panta 2. punkts – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 67. panta 3. punkts – Sociālais nodrošinājums – Bezdarbnieka pabalsts, kas paredzēts, lai papildinātu ienākumus, kuri gūti no nepilna darba laika nodarbinātības – Šā pabalsta piešķiršana – Nodarbinātības laikposmu pabeigšana – Apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposmu summēšana – Saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem pabeigtu apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposmu ņemšana vērā	21
2016/C 211/27	Apvienotās lietas C-404/15 un C-659/15 PPU: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 5. aprīļa spriedums (<i>Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas orderu izpilde, kas ir izsniegti pret <i>Pál Aranyosi</i> (C-404/15) un <i>Robert Căldăraru</i> (C-659/15 PPU) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2002/584/TI – Eiropas apcietināšanas orderis – Atteikšanās izpildīt pamati – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 4. pants – Necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums – Apcietinājuma apstākļi izsniegšanas dalībvalstī	21
2016/C 211/28	Lieta C-84/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 8. decembra spriedumu lietā T-525/14 <i>Compagnie générale des établissements Michelin</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 12. februārī iesniedza <i>Continental Reifen Deutschland GmbH</i>	22
2016/C 211/29	Lieta C-106/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. februārī iesniedza <i>Sąd Najwyższy</i> (Polija) – <i>Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.</i>	23
2016/C 211/30	Lieta C-113/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. februārī iesniedza <i>Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Günther Horváth/Vas Megyei Kormányhivatal</i>	24
2016/C 211/31	Lieta C-114/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. februārī iesniedza <i>Kúria</i> (Ungārija) – <i>Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság</i>	25
2016/C 211/32	Lieta C-129/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. martā iesniedza <i>Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség</i>	25
2016/C 211/33	Lieta C-131/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. martā iesniedza <i>Krajowa Izba Odwoławcza</i> (Polija) – <i>Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.</i>	26
2016/C 211/34	Lieta C-135/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. martā iesniedza <i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>Georgsmarienhütte GmbH u.c./Vācijas Federatīvā Republika</i>	27
2016/C 211/35	Lieta C-144/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. martā iesniedza <i>Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal</i> (Portugāle) – <i>Município de Palmela/ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações</i>	27
2016/C 211/36	Lieta C-147/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. martā iesniedza <i>Vrederegrecht te Antwerpen</i> (Beļģija) – <i>Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW/Susan Romy Jozef Kuijpers</i>	28

2016/C 211/37	Lieta C-156/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. martā iesniedza Finanzgericht München (Vācija) – Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshut	29
2016/C 211/38	Lieta C-158/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. martā iesniedza Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Spānija) – Margarita Isabel Vega González/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	30
2016/C 211/39	Lieta C-163/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. martā iesniedza Rechtbank Den Haag (Nīderlande) – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS/van Haren Schoenen BV	30
2016/C 211/40	Lieta C-172/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. martā iesniedza Amtsgericht Düsseldorf (Vācija) – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer/Swiss International Air Lines AG	31
2016/C 211/41	Lieta C-173/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. martā iesniedza Court of Appeal (Īrija) – M.H./M.H.	31
2016/C 211/42	Lieta C-183/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 14. janvāra spriedumu lietā T-397/13 Tilly-Sabco/Komisija 2016. gada 31. martā iesniedza Tilly-Sabco	32
2016/C 211/43	Lieta C-184/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. aprīlī iesniedza Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grieķija) – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis	33
2016/C 211/44	Lieta C-189/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. aprīlī iesniedza Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Bogusława Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten	34
2016/C 211/45	Lieta C-194/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. aprīlī iesniedza Riigikohus (Igaunija) – Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan/Svensk Handel AB	35
2016/C 211/46	Lieta C-199/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 11. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – Beļģijas valsts/Max-Manuel Nianga	36
2016/C 211/47	Lieta C-200/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. aprīlī iesniedza Supremo Tribunal de Justiça (Portugāle) – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA/ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA u.c.	36
2016/C 211/48	Lieta C-203/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-287/11 Heitkamp BauHolding GmbH/Eiropas Komisija 2016. gada 12. aprīlī iesniedza Dirk Andres (Heitkamp BauHolding GmbH maksātnespējas procesa administrators)	37
2016/C 211/49	Lieta C-208/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-287/11 Heitkamp BauHolding GmbH/Eiropas Komisija 2016. gada 14. aprīlī iesniedza Vācijas Federatīvā Republika	38
2016/C 211/50	Lieta C-228/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 9. februāra rīkojumu lietā T-639/14 Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI)/Eiropas Komisija 2016. gada 22. aprīlī iesniedza Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI)	39

Vispārējā tiesa

2016/C 211/51	Lieta T-221/08: Vispārējās tiesas 2016. gada 26. aprīļa spriedums – Strack/Komisija Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti attiecībā uz OLAF izmeklēšanas lietu – Prasība atcelt tiesību aktu – Netieši un tieši piekļuves atteikumi – Izņēmums saistībā ar privātās dzīves un personas neaizskaramības aizsardzību – Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību – Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību – Pienākums norādīt pamatojumu – Ārpuslīgumiskā atbildība	41
---------------	--	----

2016/C 211/52	Lieta T-556/11: Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – <i>European Dynamics Luxembourg u.c./EUIPO</i> Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi – Iepirkuma procedūra – Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana – Pretendenta ierindošana kaskādes procedūrā – Izslēgšanas pamati – Interesu konflikts – Vienlīdzīga attieksme – Rūpības pienākums – Piešķiršanas kritēriji – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pienākums norādīt pamatojumu – Ārpuslīgumiskā atbildība – Iespējas zaudēšana	42
2016/C 211/53	Lieta T-316/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – <i>Pappalardo u.c./Komisija</i> Ārpuslīgumiskā atbildība – Zivsaimniecība – Zivsaimniecības resursu saglabāšana – Zilās tunzivs krājumu atjaunošana – Ārkārtas pasākumi, ar ko tiek aizliegta seineru īstenotā zvejniecība – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums	43
2016/C 211/54	Lieta T-154/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – ANKO/Komisija Šķirējklausula – Nolīgumi par subsīdijām, kas noslēgti Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads) ietvaros – Projekti “Perform” un “Oasis” – Pieļaujamās izmaksas – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pretprasība – Nokavējuma procenti	44
2016/C 211/55	Lieta T-155/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – ANKO/Komisija Šķirējklausula – Nolīgumi par subsīdijām, kas noslēgti Sestās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2002.–2006. gads) ietvaros – Projekti “Persona” un “Terregov” – Pieļaujamās izmaksas – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pretprasība – Nokavējuma procenti	44
2016/C 211/56	Lieta T-267/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Zehnder Group International/EUIPO – Stiebel Eltron</i> (“comfotherm”) Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “comfotherm” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KOMFOTHERM” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Sajaukšanas iespēja – Preču līdzība – Konkrētā sabiedrības daļa – Kritēriju savstarpējā atkarība	45
2016/C 211/57	Lieta T-463/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – <i>Österreichische Post/Komisija</i> Direktīva 2004/17/EK – Iepirkuma procedūras ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs – Īstenošanas lēmums, ar kuru dažiem pakalpojumiem pasta nozarē Austrijā piemēro atbrīvojumu no Direktīvas 2004/17 – Direktīvas 2004/17 30. pants – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā	46
2016/C 211/58	Lieta T-777/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Fon Wireless/EUIPO – Henniger</i> (“Neofon”) Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Neofon” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FON” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	47
2016/C 211/59	Lieta T-803/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Gervais Danone/EUIPO – Mahou</i> (“B’lue”) Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “B’lue” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BLU DE SAN MIGUEL” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	47
2016/C 211/60	Lieta T-21/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 26. aprīļa spriedums – <i>Franmax/EUIPO – Ehrmann</i> (“Dino”) Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Dino” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo dinozauru – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	48

2016/C 211/61	Lieta T-52/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Sharif University of Technology/Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai – Līdzekļu iesaldēšana – Atbalsts Irānas valdībai – Pētniecības un tehnoloģiju izstrādes darbības militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Kļūda tiesību piemērošanā un kļūda vērtējumā – Tiesības uz īpašumu – Samērīgums – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Prasība par zaudējumu atlīdzību . . .</i>	49
2016/C 211/62	Lieta T-54/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Jääkiekon SM-liiga/EUIPO</i> (“Liiga”) Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Liiga” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkts	49
2016/C 211/63	Lieta T-89/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – <i>Niagara Bottling/EUIPO</i> (“NIAGARA”) Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecinā uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “NIAGARA” – Absolūti atteikuma pamati – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts	50
2016/C 211/64	Lieta T-144/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – <i>L'Oréal/EUIPO – Theralab</i> (“VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA”) Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “IDEALINA” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	51
2016/C 211/65	Lieta T-539/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 21. aprīļa rīkojums – <i>Inclusion Alliance for Europe/Komisija</i> Prasība atcelt tiesību aktu – Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) – Projekti MARE, Senior un ECRN – Pārskaitīto finanšu iemaksu daļēja atgūšana – Lēmums, kas ir izpildes rīkojums – Izvirzīto pamatu raksturs – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota	51
2016/C 211/66	Lieta T-83/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. februārī – <i>Banca Monte dei Paschi di Siena un Banca Widiba/EUIPO – ING-DIBa</i> (“WIDIBA”)	52
2016/C 211/67	Lieta T-84/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. februārī – <i>Banca Monte dei Paschi di Siena un Banca Widiba/EUIPO – ING-DIBa</i> (“widiba”)	53
2016/C 211/68	Lieta T-115/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. martā – <i>Sandvik Intellectual Property/EUIPO – Unipapel</i> (“ADVEON”)	54
2016/C 211/69	Lieta T-142/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. aprīlī – <i>Dröge u.c./Komisija</i>	55
2016/C 211/70	Lieta T-149/16: Prasība, kas celta 2016. gada 11. aprīlī – <i>Splithoff's Bevrachtungskantoor/Komisija</i> . . .	56
2016/C 211/71	Lieta T-150/16: Prasība, kas celta 2016. gada 6. aprīlī – <i>Ecolab USA/EUIPO</i> (“ECOLAB”)	57
2016/C 211/72	Lieta T-152/16: Prasība, kas celta 2016. gada 11. aprīlī – <i>Megasol Energie/Komisija</i>	58
2016/C 211/73	Lieta T-155/16: Prasība, kas celta 2016. gada 6. aprīlī – <i>CFA Institute/EUIPO – Bloss un citi</i> (“CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE”)	59
2016/C 211/74	Lieta T-156/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. aprīlī – <i>CFA Institute/EUIPO – Ernst un Häcker</i> (“CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM”)	60
2016/C 211/75	Lieta T-159/16: Prasība, kas celta 2016. gada 15. aprīlī – <i>Metronia/EUIPO – Zitro IP</i> (“TRIPLE O NA-DA”)	61

2016/C 211/76	Lieta T-172/16: Prasība, kas celta 2016. gada 15. aprīlī – <i>Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni</i> /Komisija	61
2016/C 211/77	Lieta T-174/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. aprīlī – <i>Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG</i> (Sūkšanas sprauslas putekļsūcējam)	62
2016/C 211/78	Lieta T-175/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. aprīlī – <i>Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG</i> (Sūkšanas sprauslas putekļsūcējam)	63
2016/C 211/79	Lieta T-177/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – <i>Mema/CPVO</i> (“Braeburn 78” (11078)) . . .	64
2016/C 211/80	Lieta T-178/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – <i>Policolor/EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt</i> (“Policolor”)	65
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2016/C 211/81	Lieta F-141/15: Prasība, kas celta 2016. gada 23. martā – ZZ/Komisija	66
2016/C 211/82	Lieta F-101/12: Civildienesta tiesas 2016. gada 26. aprīļa rīkojums – <i>Claus</i> /Komisija	66

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2016/C 211/01)

Jaunākā publikācija

OV C 200, 6.6.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 191, 30.5.2016

OV C 175, 17.5.2016.

OV C 165, 10.5.2016.

OV C 156, 2.5.2016.

OV C 145, 25.4.2016.

OV C 136, 18.4.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums – Eiropas Savienības Padome/Bank Saderat Iran, Eiropas Komisija

(Lieta C-200/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Cīņa pret kodolieroču izplatīšanu – Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – Irānas bankas līdzekļu iesaldēšana – Pienākums norādīt pamatojumu – Akta pieņemšanas procedūra – Acīmredzama kļūda vērtējumā

(2016/C 211/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert un M. Bishop)

Pārējie lietas dalībnieki: Bank Saderat Iran (pārstāvji – D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister, S. Jeffrey, S. Ashley un A. Irvine, solicitors), Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Gauci un M. Konstantinidis)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – L. Christie, S. Behzadi-Spencer, pārstāvji, kuriem palīdz S. Lee, barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) pretapelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Bank Saderat Iran tiesāšanās izdevumus abās instancēs, izņemot tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pretapelācijas sūdzību;
- 4) Bank Saderat Iran sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pretapelācijas sūdzību;
- 5) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas abās instancēs.

⁽¹⁾ OV C 171, 15.6.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 20. aprīļa spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Profit Investment SIM SpA, likvidācijas procesā/Stefano Ossi u.c.

(Lieta C-366/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 44/2001 – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – “Nesavienojamu nolēmumu” jēdziens – Prasības pret vairākiem atbildētājiem, kuru domicils ir dažādās dalībvalstīs, kam nav viens un tas pats priekšmets – Jurisdikcijas piešķiršanas nosacījumi – Jurisdikcijas piešķiršanas klauzula – “Lietu, kas attiecas uz līgumiem,” jēdziens – Spēkā esošas līgumiskās saiknes neesamības pārbaude

(2016/C 211/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Profit Investment SIM SpA, likvidācijas procesā

Atbildētāji: Stefano Ossi, Commerzbank Brand Dresdner Bank AG, Andrea Mirone, Eugenio Magli, Francesco Redi, Profit Holding SpA, likvidācijas procesā, Redi & Partners Ltd, Enrico Fiore, E3 SA

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- Regulas Nr. 44/2001 23. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā rakstveida formas prasība ir izpildīta tikai tad, ja, iekļaujot jurisdikcijas piešķiršanas klauzulu obligāciju emisijas prospektā un emitējot vērtspapirus primārajā tirgū, pušu parakstītajā līgumā ir minēta piekrišana šai klauzulai vai arī ietverta nepārprotama atsauce uz šo prospektu;
- jurisdikcijas noteikšanas klauzula, kas ir obligāciju emisijas prospektā, ko sagatavojis attiecīgo vērtspapīru emitents, var tikt attiecināta uz trešo personu, kas ir iegādājusies šos vērtspapīrus no finanšu starpnieka, ja tiek pierādīts, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, pirmkārt, ka šī klauzula ir spēkā attiecībā starp šo emitentu un šo finanšu starpnieku, otrkārt, ka šī trešā persona, sekundārajā tirgū parakstoties uz šiem vērtspapīriem, pārņēma šī starpnieka tiesības un pienākumus atbilstoši piemērojamām valsts tiesībām un, visbeidzot, ka attiecīgajai trešajai personai bija iespēja uzzināt par prospektu, kurā ir šī klauzula, un
- jurisdikcijas noteikšanas klauzulas iekļaušana obligāciju emisijas prospektā var tikt uzskatīta par starptautiskās tirdzniecības praksē pieņemtu formu Regulas Nr. 44/2001 23. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ļaujot prezumēt puses, uz kuru tā ir attiecināta, piekrišanu, ja it īpaši ir pierādīts, kas ir jāpārbauda valsts tiesai, pirmkārt, ka, noslēdzot šāda veida līgumus, komersanti plaši un regulāri šādi rīkojas un, otrkārt, ka līgumslēdzējām pusēm agrāk ir bijušas tirdzniecības attiecības savā starpā vai ar citām līgumslēdzējām pusēm, kas darbojas attiecīgajā nozarē, vai arī ka attiecīgā rīcība ir pietiekami labi pazīstama, lai tā varētu tikt uzskatīta par konsolidētu praksi;

- 2) Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darbības, lai panāktu līguma atcelšanu un atbilstoši šim līgumam nepamatoti samaksāto summu atgūšanu, ietilpst "lietās, kas attiecas uz līgumiem", šīs normas izpratnē;
- 3) Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja ir divas prasības, kuras celtas pret vairākiem atbildētājiem, kurām ir atšķirīgs priekšmets un pamats un kuras nav savstarpēji pakārtotas vai nesaderīgas, nepietiek ar to, ka, atzīstot vienu no tām par pamatotu, tas varētu ietekmēt to tiesību apjomu, kuru aizsardzība tiek prasīta otrajā prasībā, lai rastos nesavienojamu spriedumu risks šīs normas izpratnē.

(¹) OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 5. aprīļa spriedums (Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Puligienica Facility Esco SpA (PFE)/Airst SpA

(Lieta C-689/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski pakalpojumu līgumi – Direktīva 89/665/EEK – 1. panta 1. un 3. punkts – Pārbaudes procedūras – Pretendenta, kura piedāvājums nav ticis izraudzīts, celta prasība atcelt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas lēmumu – Izraudzītā pretendenta pretprasība – Valsts judikatūras norma, kas liek vispirms izskatīt pretprasību un, ja tā ir pamatota, atzīt pamatprasību par nepieņemamu, neizvērtējot to pēc būtības – Saderība ar Savienības tiesībām – LESD 267. pants – Savienības tiesību pārākuma princips – Dalībvalsts augstākās administratīvās tiesas plēnuma lēmumā noteikts tiesību princips – Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šāds lēmums ir saistošs šīs tiesas palātām – Palātas, kura izskata jautājumu par Savienības tiesībām, pienākums nodot jautājumu plēnumam, ja tā nepiekrīt plēnuma lēmumam – Palātas iespēja vai pienākums vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

(2016/C 211/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Pamatlietas puses

Prasītāja: Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

Atbildētāja: Airst SpA

Piedaloties: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/66/EK, 1. panta 1. punkta trešā daļa un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka pretendenta, kuram ir interese iegūt noteiktu līgumu un kuram ir ticis vai var tikt nodarīts kaitējums apgalvota Savienības publiskā iepirkuma tiesību vai šo tiesību transponējošo normu pārkāpuma dēļ, celta galvenā prasība par cita pretendenta izslēgšanu tiek atzīta par nepieņemamu saskaņā ar valsts procesuālajiem noteikumiem, kuros ir paredzēts prioritāri izskatīt pretprasību, ko ir cēlis šis otrs pretendents;

- 2) LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību normu, ciktāl tā tiek interpretēta tādā izpratnē, ka saistībā ar jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību lietu pēdējā instancē izskatošai tiesas palātai, ja tā nepiekrīt šīs tiesas plēnuma sniegtajām norādēm, šis jautājums ir jānodod izskatīšanā minētajam plēnumam un tādējādi tai tiek liegts vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu;
- 3) LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja lietu pēdējā instancē izskatoša tiesas palāta ir saņēmusi Eiropas Savienības Tiesas atbildi uz tās uzdotu jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju vai ja Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā uz šo jautājumu skaidra atbilde jau ir sniegta, tai pašai ir jādara viss vajadzīgais, lai šāda Savienības tiesību interpretācija tiktu īstenota.

⁽¹⁾ OV C 112, 14.04.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino/Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Lieta C-131/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Tirgu kopīgā organizācija – Regula (EK) Nr. 565/2002 – 3. panta 3. punkts – Tarifu kvota – Argentīnas izcelsmes ķiploki – Importa licences – No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējamība – Pasākumu apiešana – Tiesību ļaunprātīga izmantošana – Nosacījumi – Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 – 4. panta 3. punkts

(2016/C 211/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāji: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Atbildētāja: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno,

piepaloties: Roberto Cervati

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2002. gada 2. aprīļa Regulas (EK) Nr. 565/2002, ar ko nosaka tarifu kvotu administrēšanas metodi un ievieš izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem, kas ievesti no trešām valstīm, 3. panta 3. punkts un Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie principā pieļauj tādu mehānismu, kāds ir pamatlietā, atbilstoši kuram viens uzņēmējs – tradicionālais importētājs šīs pirmās regulas izpratnē, kas ir izsmēlis visas savas licences, kuras tam ļauj importēt atbilstoši preferenciālajam tarifam – pasūta no otra uzņēmēja, kas arī ir tradicionālais importētājs bez šādas licences,

— precī, kuru ar šo otro uzņēmumu saistīta sabiedrība vispirms pārdod ārpus Eiropas Savienības trešajam uzņēmējam, kas ir jaunais importētājs šīs regulas izpratnē un kuram ir šādas licences,

- pēc tam trešais uzņēmējs, kurš izmanto preferenciālu muitas tarifu, šo precī laiž brīvā apgrozībā Eiropas Savienībā un tad to pārdod otrajam uzņēmējam, un
- galu galā, šīs preces otrais uzņēmējs nodod pirmajam, kurš tādejādi iegādājas atbilstoši tarifu kvotām importētas preces, kas paredzētas šajā pat pirmajā regulā, lai gan viņam nav šai darbībai nepieciešamās licences.

⁽¹⁾ OV C 194, 24.6.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. u.c./ Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome/Itālijas Republika u.c.

(Apvienotās lietas C-186/14 P un C-193/14 P) ⁽¹⁾

Apelācija – Dempings – Regula (EK) Nr. 384/96 – 3. panta 5., 7. un 9. punkts – 6. panta 1. punkts – Regula (EK) Nr. 926/2009 – Dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports – Galīgais antidempinga maksājums – Zaudējumu draudu noteikšana – Tādas informācijas ņemšana vērā, kas attiecas uz laiku pēc izmeklēšanas

(2016/C 211/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

(Lieta C-186/14 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, iepriekš Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, iepriekš Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, iepriekš V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, iepriekš V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH, Železiarne Podbrezová a.s. (pārstāvji – G. Berrisch, Rechtsanwalt, un B. Byrne, solicitor)

Pārējās lietas dalībnieces: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (pārstāvji – N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau un H. Wiame, advokāti, kā arī F. Carlin, barrister), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – J.-P. Hix, pārstāvis, kam palīdz B. O'Connor, solicitor, un S. Gubel, advokāts), Eiropas Komisija (pārstāvji – J. F. Brakeland un M. França)

(Lieta C-193/14 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – J. P. Hix, pārstāvis, kam palīdz B. O'Connor, solicitor, un S. Gubel, advokāts), Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz A. Collabollotta, avvocato dello Stato)

Pārējās lietas dalībnieces: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (pārstāvji – F. Carlin, barrister, kā arī M. Healy, solicitor, N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau un H. Wiame, advokāti), Eiropas Komisija (pārstāvji – J. F. Brakeland un M. França), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, iepriekš Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, iepriekš Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, iepriekš V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, iepriekš V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. (pārstāvji – G. Berrisch, Rechtsanwalt, un B. Byrne, solicitor)

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietās C-186/14 P un C-193/14 P iesniegtās apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. un Eiropas Savienības Padome atfīdžina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija un Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 212, 7.7.2014.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ADM Hamburg AG/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Lieta C-294/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība un kopējais muitas tarifs – Kopienas Muitas kodekss – Tarifu atvieglojumi – Regula (EEK) Nr. 2454/93 – 74. panta 1. punkts – Preces, kuru izcelsmes valsts ir saņēmēja valsts – Pārvadājumi – Maisījums, kurā ietilpst palmu kodolu eļļa ar dažādu valstu, kurām piemēro vienu un to pašu tarifu preferenci, izcelsmi

(2016/C 211/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: ADM Hamburg AG

Atbildētājs: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 18. novembra Regulu (ES) Nr. 1063/2010, 74. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kādā ir pamatlietā, kur ir iesniegti derīgi izcelsmes sertifikāti, preferenciālā izcelsme ar Padomes 2008. gada 22. jūlija Regulu (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim un par grozījumiem Regulās (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulās (EK) Nr. 1100/2006 un (EK) Nr. 964/2007 ieviestās vispārējās preferenču sistēmas izpratnē var tikt atzīta palmu kodolu eļļas sūtījumiem, lai arī šīs preces ir tikušas sajauktas kuģa tilpnē to pārvadāšanas uz Eiropas Savienību laikā apstākļos, kuros var tikt izslēgts, ka citi produkti, it īpaši tādi, kuriem netiek piemērota nekāda preferenču sistēma, būtu tikuši pievienoti šajā tilpnē.

(¹) OV C 315, 15.9.2014.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Marchon Germany GmbH/Yvonne Karaszkievicz

(Lieta C-315/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji – Direktīva 86/653/EEK – 17. panta 2. punkts – Atbildība par klientiem – Piešķiršanas nosacījumi – Jaunu klientu iegūšana – “Jaunu klientu” jēdziens – Pilnvarotāja klienti, kas pirmo reizi pērk preces, kuru realizācija tikusi uzticēta tirdzniecības pārstāvim

(2016/C 211/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Marchon Germany GmbH

Atbildētāja: Yvonne Karaszkievicz

Rezolutīvā daļa:

Nemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvas 86/653/EEK par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tirdzniecības pārstāvja piesaistītie klienti precēm, kuru tirdzniecību tam ir uzticējis pilnvarotājs, var tikt uzskatīti par jauniem klientiem šīs tiesību normas izpratnē, pat ja šie klienti jau bija iesaistījušies darījumu attiecībās ar šo pilnvarotāju saistībā ar citām precēm, ja bija jāizveido īpašas darījuma attiecības, lai šis pārstāvis pārdotu pirmās preces, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 329, 22.9.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Krajowa Izba Odwoławcza (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Partner Apelski Dariusz/Zarząd Oczyszczania Miasta

(Lieta C-324/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskie iepirkumi – Direktīva 2004/18/EK – Saimnieciskās darbības subjektu tehniskās un/vai profesionālās iespējas – 48. panta 3. punkts – Iespēja atsaukties uz citu subjektu iespējām – Nosacījumi un kārtība – Starp pretendentu un citiem subjektiem pastāvošo saikņu raksturs – Piedāvājuma grozīšana – Elektroniskas izsoles atcelšana un atkārtošana – Direktīva 2014/24/ES

(2016/C 211/09)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Krajowa Izba Odwoławcza

Pamatlietas puses

Prasītājs: PARTNER Apelski Dariusz

Atbildētājs: Zarząd Oczyszczania Miasta

Piedaloties: Remondis sp. z o.o., MR Road Service sp. z o.o.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 47. panta 2. punkts un 48. panta 3. punkts, aplūkojot tos kopsakarā ar šīs direktīvas 44. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - ar tiem ir atzītas ikviena saimnieciskās darbības subjekta tiesības saistībā ar noteiktu līgumu izmantot citu subjektu iespējas neatkarīgi no starp šo subjektu un šiem citiem subjektiem pastāvošo saistību rakstura, ciktāl tas ir pierādījis līgumslēdzējai iestādei, ka kandidāta vai pretendenta rīcībā faktiski būs minēto subjektu resursi, kas ir nepieciešami šī līguma izpildei, un
 - nav izslēgts, ka īpašos apstākļos, ņemot vērā attiecīgā līguma priekšmetu, kā arī tā mērķus, minēto tiesību īstenošana var tikt ierobežota. Tas tā ir tostarp tad, ja iespējas, kuras ir subjektam – trešajai personai – un kuras ir vajadzīgas šī līguma izpildei, nevar tikt nodotas kandidātam vai pretendenta, kā rezultātā pēdējais minētais uz minētajām iespējām var atsaukties tikai tad, ja šis subjekts – trešā persona – tieši un personīgi piedalās minētā līguma izpildē;
- 2) Direktīvas 2004/18 48. panta 2. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ievērojot konkrētā līguma priekšmetu, kā arī tā mērķus, šī līguma pareizas izpildes nolūkā līgumslēdzēja iestāde īpašos apstākļos var paziņojumā par līgumu vai iepirkuma procedūras specifikācijās tieši norādīt precīzus noteikumus, ar kādiem saimnieciskās darbības subjekts var izmantot citu subjektu iespējas, ja vien šie noteikumi ir saistīti un samērīgi ar minētā līguma priekšmetu un mērķiem;
- 3) Direktīvas 2004/18 2. pantā noteiktais vienlīdzīgas attieksmes princips un diskriminācijas pret saimnieciskās darbības subjektiem aizlieguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, ar tiem netiek pieļauts, ka līgumslēdzēja iestāde pēc piedāvājumu, kas ir tikuši iesniegti saistībā ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, atvēršanas apmierina saimnieciskās darbības subjekta, kas ir iesniedzis piedāvājumu attiecīgajam līgumam kopumā, līgumu izvērtēt tā piedāvājumu vienīgi saistībā ar noteiktu šī līguma daļu piešķiršanu;
- 4) Direktīvas 2004/18 2. pantā noteiktais vienlīdzīgas attieksmes princips un diskriminācijas pret saimnieciskās darbības subjektiem aizlieguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek prasīts atzīt par spēkā neesošu un atkārtot elektronisku izsoli, kurā nav ticis uzaicināts saimnieciskās darbības subjekts, kas ir iesniedzis pieņemamu piedāvājumu, un tas tā ir arī apstākļos, kad nevar tikt konstatēts, ka izslēgtā subjekta dalība būtu grozījusi izsoles rezultātu;
- 5) tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, Direktīvas 2004/18 48. panta 3. punkta noteikumi nevar tikt interpretēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvas 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18 63. panta 1. punkta noteikumu gaismā.

(¹) OV C 339, 29.9.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums (*Krajský soud v Praze* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/*FINWAY a.s.*

(Lieta C-377/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – 7. pants – Valsts tiesību normas, ar kurām regulē maksātnespējas procesu – No patēriņa kredītīguma izrietoši parādi – Tiesības efektīvi vērsties tiesā – Pielikuma 1. punkta e) apakšpunkts – Kompensācijas summas neproporcionalitāte – Direktīva 2008/48/EK – 3. panta l) punkts – Kredīta kopsumma – I pielikuma I daļa – Izņemtā kredīta vērtība – Gada procentu likmes aprēķināšana – 10. panta 2. punkts – Pienākums sniegt informāciju – Pārbaude pēc savas ierosmes – Sankcija

(2016/C 211/10)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Krajský soud v Praze

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Atbildētāja: FINWAY a.s.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā maksātnespējas procesā, pirmkārt, tiesa, kurā šis process tiek izskatīts, pēc savas ierosmes nevar pārbaudīt to līguma noteikumu iespējamo negodīgumu, kuri ir pamatā minētajā procesā paziņotajiem prasījumiem, lai arī šīs tiesas rīcībā ir vajadzīgais juridiskais un faktiskais pamatojums, un kurā, otrkārt, šī tiesa var vienīgi pārbaudīt nenodrošinātos prasījumus un tikai ar ierobežotu iebildumu skaitu, proti, ka šiem prasījumiem ir iestājies noilgums vai tie ir zaudējuši spēku;
- 2) Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 10. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kura izskata strīdu par prasījumiem, kuri izriet no kredītīguma šīs direktīvas izpratnē, pēc savas ierosmes ir jāpārbauda, vai ir izpildīts šajā tiesību normā paredzētais pienākums sniegt informāciju, un ir jāizdara visi secinājumi, kuri saskaņā ar valsts tiesībām izriet no šī pienākuma neizpildes, ar nosacījumu, ka ar sankcijām tiek izpildītas minētās direktīvas 23. panta prasības;
- 3) Direktīvas 2008/48 3. panta l) punkts un 10. panta 2. punkts, kā arī šīs direktīvas I pielikuma I daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka kredīta kopsumma un izņemtā kredīta vērtība nozīmē visas patērētāja rīcībā nodotās summas, izslēdzot tās summas, kuras aizdevējs piešķīris, lai apmaksātu ar attiecīgo kredītu saistītās izmaksas, un kuras faktiski šim patērētājam nav samaksātas;
- 4) Direktīvas 93/13 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai izvērtētu, vai patērētājam, kurš neizpilda savas saistības, noteiktā kompensācija ir neproporcionāli liela šīs direktīvas I pielikuma 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē, ir jāizvērtē visu attiecīgajā līgumā iekļauto noteikumu par kompensāciju kumulatīvā iedarbība neatkarīgi no tā, vai kreditors faktiski uzstāj, lai katrs no tiem tiek pilnībā izpildīts, un tādējādi, ka attiecīgā gadījumā valsts tiesām atbilstoši minētās direktīvas 6. panta 1. punktam ir jāizdara visi secinājumi, kuri izriet no atsevišķu noteikumu atzīšanas par negodīgiem, izslēdzot katru no tiem, kuri atzīti par negodīgiem, lai nodrošinātu, ka patērētājam tie nav saistoši.

⁽¹⁾ OV C 395, 10.11.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (*Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Jorge Sales Sinués/Caixabank SA* (C-381/14) un *Youssef Drame Ba/Catalunya Caixa SA* (*Catalunya Banc SA*) (C-385/14)

(Apvienotās lietas C-381/14 un C-385/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Līgumi, kas noslēgti starp komersantiem un patērētājiem – Hipotēkas līgumi – Noteikums par minimālo procentu likmi – Noteikuma pārbaude nolūkā to atzīt par spēkā neesošu – Kolektīva tiesvedība – Prasība par noteikuma izmantošanas pārtraukšanu – Individuālas tiesvedības, kurai ir tāds pats priekšmets, apturēšana

(2016/C 211/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Jorge Sales Sinués* (C-381/14), *Youssef Drame Ba* (C-385/14)

Atbildētājas: *Caixabank SA* (C-381/14), *Catalunya Caixa SA* (*Catalunya Banc SA*) (C-385/14)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, ar kuru valsts tiesai, kurā celta patērētāja individuāla prasība par līguma, kas to saista ar komersantu, noteikuma atzīšanu par negodīgu, ir uzlikts pienākums automātiski apturēt šādu prasību, līdz tiks pieņemts galīgs nolēmums attiecībā uz izskatīšanā esošu kolektīvu prasību, kuru, pamatojoties uz šī panta 2. punktu, cēlusi patērētāju asociācija, lai panāktu, ka šāda paša veida līgumos tiek izbeigts izmantot noteikumus, kas ir analogiski noteikumam, uz ko attiecas šī individuālā prasība, un nav nedz iespējams ņemt vērā, vai no patērētāja, kurš ir individuāli vērsies tiesā, aizsardzības viedokļa šāda apturēšana ir atbilstoša, nedz šis patērētājs var nolemt norobežoties no kolektīvās prasības.

⁽¹⁾ OV C 388, 3.11.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (*Sąd Najwyższy* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Polkomtel sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

(Lieta C-397/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi – Direktīva 2002/22/EK – 28. pants – Numuri, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai – Galalietotāju, kas dzīvo operatora dalībvalstī, piekļuve pakalpojumiem, izmantojot numurus, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai – Direktīva 2002/19/EK – 5., 8. un 13. pants – Valsts regulatīvo iestāžu tiesības un pienākumi saistībā ar piekļuvi un savstarpēju savienojumu – Pienākumu noteikšana, grozīšana vai izbeigšana – Pienākumu noteikšana uzņēmumiem, kas kontrolē galalietotāju piekļuvi – Cenu kontrole – Uzņēmums, kuram nav būtiskas ietekmes tirgū – Direktīva 2002/21/EK – Strīdu starp uzņēmumiem izšķiršana – Valsts reglamentējošās iestādes lēmums, kurā ir noteikti uzņēmumu sadarbības nosacījumi un savstarpējo pakalpojumu tarifikācijas noteikumi

(2016/C 211/12)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: Polkomtel sp. z o.o.

Atbildētājs: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Piedaloties: Orange Polska S. A., sākotnēji Telekomunikacja Polska S. A.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts var paredzēt, ka elektronisko komunikāciju publiskā tīkla operatoram ir jānodrošina, ka piekļuve numuriem, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai, tiek nodrošināta visiem tā tīkla galalietotājiem šajā valstī, nevis tikai citu dalībvalstu galalietotājiem;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) 5. panta 1. punkts un 8. panta 3. punkts, skatīti kopā ar Direktīvas 2002/22 28. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj valsts regulatīvajai iestādei, risinot strīdu starp diviem operatoriem, noteikt vienam no tiem pienākumu nodrošināt galalietotājiem piekļuvi pakalpojumiem, izmantojot numurus, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai, kuri tiek sniegti otra operatora tīklā, un noteikt, pamatojoties uz Direktīvas 2002/19 13. pantu, tādus tarifikācijas nosacījumus starp šiem operatoriem par šo piekļuvi, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, ciktāl šie pienākumi ir objektīvi, pārskatāmi, samērīgi, nediskriminējoši, balstīti uz konstatētās problēmas raksturu un attaisnoti, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 8. pantā noteiktos mērķus, ja šīs pēdējās minētās direktīvas 6. un 7. pantā paredzētās procedūras vajadzības gadījumā ir ievērotas, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 431, 1.12.2014.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 19. aprīļa spriedums (Højesteret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Dansk Industri (DI), kas rīkojas Ajos A/S vārdā/Karsten Eigil Rasmussen mantinieki

(Lieta C-441/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – Direktīva 2000/78/EK – Nediskriminācijas vecuma dēļ princips – Direktīvai neatbilstošs valsts tiesiskais regulējums – Individuāla iespēja apšaubīt valsts atbildību Savienības tiesību pārkāpumā – Strīds starp personām – Dažādu tiesību un principu izsvēršana – Tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi – Valsts tiesas loma

(2016/C 211/13)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Pamatlietas puses

Prasītājs: Dansk Industri (DI), kas rīkojas Ajos A/S vārdā

Atbildētājs: Karsten Eigil Rasmussen mantinieki

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvā 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, konkretizētais vispārējais nediskriminācijas vecuma dēļ princips ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to arī strīdā starp personām netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, saskaņā ar kuru darba ņēmējam nav tiesību saņemt atļaušanas pabalstu, ja viņam ir tiesības saņemt vecuma pensiju, kuru finansē viņa darba devējs saskaņā ar pensiju shēmu, kurai viņš ir pievienojies pirms 50 gadu vecuma sasniegšanas, neatkarīgi no tā, vai viņš izvēlas palikt darba tirgū vai pensionēties;
- 2) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas izskata strīdu starp personām un kas ietilpst Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā, piemērojot savas valsts tiesību normas, tās ir jāinterpretē tādējādi, lai tās varētu piemērot saskaņā ar šo direktīvu, vai, ja šāda interpretācija nav iespējama, vajadzības gadījumā nepiemērot nevienu šo valsts tiesību normu, kas ir pretrunā nediskriminācijas vecuma dēļ principam. Šo pienākumu neietekmē nedz tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāpības aizsardzības principi, nedz arī iespēja personai saukt pie atbildības attiecīgo dalībvalsti par Savienības tiesību pārkāpumu, ja tā uzskata, ka tai ir nodarīts kaitējums tādas valsts tiesību normas piemērošanas dēļ, kas ir pretrunā Savienības tiesībām.

(¹) OV C 421, 24.11.2014.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Johannes Evert Antonius Massar/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Lieta C-460/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Juridisko izdevumu apdrošināšana – Direktīva 87/344/EEK – 4. panta 1. punkts – Apdrošinājuma ņēmēja tiesības brīvi izvēlēties advokātu – Tiesvedība vai administratīvais process – Jēdziens – Valsts pārvaldes iestādes darba devējam piešķirta atļauja uzteikt darba līgumu

(2016/C 211/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Johannes Evert Antonius Massar

Atbildētāja: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1987. gada 22. jūnija Direktīvas 87/344/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētais “administratīvā procesa” jēdziens ietver procesu, kura noslēgumā valsts pārvaldes iestāde atļauj darba devējam atlaist darbinieku, kam ir juridisko izdevumu apdrošināšana.

(¹) OV C 488, 15.12.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – KA Finanz AG/Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Lieta C-483/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Romas konvencija – Piemērojamie tiesību akti – Pārrobežu apvienošanās – Direktīva 78/855/EEK – Direktīva 2005/56/EK – Apvienošana pievienojot – Kreditoru aizsardzība – Visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai

(2016/C 211/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: KA Finanz AG

Atbildētāja: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Rezolutīvā daļa:

1) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- tiesību akti, kas pēc pārrobežu apvienošanās pievienojot ir jāpiemēro tādu iegūstamās sabiedrības noslēgto aizdevuma līgumu, kādi ir pamatlietā aplūkoti aizdevuma līgumi, interpretācijai, saistību izpildei, kā arī darbības izbeigšanai, ir tiesību akti, kas šim līgumam bija piemērojami pirms šīs apvienošanās;
- noteikumi, kas regulē iegūstamās sabiedrības kreditoru aizsardzību tādā gadījumā, kāds aplūkots pamatlietā, ir valsts tiesību aktu noteikumi, kas bija piemērojami šai sabiedrībai;

2) Padomes 1978. gada 9. oktobra Trešās direktīvas 78/855/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanos, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/109/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo tiesību normu ir piešķirtas tiesības vērtspapīru, kas nav akcijas, ar kurām saistītas īpašas tiesības, turētājiem, nevis šādu vērtspapīru emitentam.

⁽¹⁾ OV C 46, 09.02.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten

(Lieta C-522/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – LESD 49. pants – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kredītiestādēm ir uzlikts pienākums paziņot nodokļu administrācijai informāciju par mirušo klientu aktīviem, lai iekasētu mantojuma nodokli – Šī tiesiskā regulējuma piemērošana filiālēm, kas reģistrētas citā dalībvalstī, kurā atbilstoši banku noslēpumam principā ir aizliegts paziņot šādu informāciju

(2016/C 211/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sparkasse Allgäu

Atbildētāja: Finanzamt Kempten

Rezolutīvā daļa:

LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kredītiestādēm, kuru juridiskā adrese ir šajā dalībvalstī, ir uzlikts pienākums paziņot valsts iestādēm par aktīviem, kuri ir noguldīti pakļautā kredītiestādes filiālē citā dalībvalstī vai kurus tā pārvalda, ja ir miris šo aktīvu īpašnieks, kura dzīvesvieta bija pirmajā dalībvalstī, un ja otrajā dalībvalstī nav paredzēts salīdzināms paziņošanas pienākums, un ja tajā kredītiestādēm ir jāievēro banku noslēpums, par kura pārkāpumu ir paredzēti kriminālsodi.

(¹) OV C 65, 23.2.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Tribunale di Udine (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, kuru uzsākusi Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., likvidācijas procesā

(Lieta C-546/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – PVN – LES 4. panta 3. punkts – Direktīva 2006/112/EK – Maksātspēja – Preventīvas vienošanās procedūra – PVN parādu daļēja nomaksa

(2016/C 211/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Udine

Pamatlietas puses

Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., likvidācijas procesā

piedaloties: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine

Rezolutīvā daļa:

LES 4. panta 3. punkts, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. pants, 250. panta 1. punkts un 273. pants pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīnētā, kurš tiek interpretēts tādējādi, ka maksātspējīgs komersants var vērsties tiesā ar pieteikumu uzsākt preventīvās vienošanās procedūru, lai dzēstu savus parādus ar savu aktīvu pārdošanu, kurā tas piedāvā vienīgi daļēji nomaksāt PVN parādu, ar neatkarīga eksperta veiktu ekspertīzi konstatējot, ka šis parāds netiktu samaksāts lielākā apmērā minētā komersanta maksātspējas gadījumā.

(¹) OV C 81, 9.3.2015.

**Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – Holcim (Romania) SA/Eiropas Komisija
(Lieta C-556/14 P) ⁽¹⁾**

Apelācija – Vide – Siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā – Direktīva 2003/87/EK – 19. un 20. pants – Regula (EK) Nr. 2216/2004 – 10. pants – Darījumu ar emisiju kvotām reģistru sistēma – Atbildība vainas dēļ – Komisijas atteikums izpaust informāciju un aizliegt jebkārus darījumus ar zagtām emisiju kvotām – Atbildība neatkarīgi no vainas

(2016/C 211/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Holcim (Romania) SA (pārstāvis – L. Arnauts, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. White un K. Mifsud-Bonnici)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Holcim (Romania) SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 65, 23.2.2015.

**Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums (Tribunal Superior de Justicia del País Vasco
(Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Mimoun Khachab/Subdelegación del Gobierno
en Álava**

(Lieta C-558/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2003/86/EK – 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Ģimenes apvienošanās – Prasības, lai īstenotu tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – Stabili, pastāvīgi un pietiekami ienākumi – Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj prognozes vērtējumu par iespējām, ka apgādnieks saglabās savus ienākumus – Saderība

(2016/C 211/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Pamatlietas puses

Prasītājs: Mimoun Khachab

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Álava

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to vienas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir atļauts pamatot pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanas noraidīšanu ar prognozes vērtējumu par iespējām, vai apgādnieks saglabās vai nē savus stabilos, pastāvīgos un pietiekamos ienākumus, kas tam ir pieteikuma iesniegšanas dienā, lai nodrošinātu savas un savu ģimenes locekļu vajadzības, neizmantojot šīs dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu, gada laikā pēc šī pieteikuma iesniegšanas dienas, šo vērtējumu balstot uz apgādnieka ienākumu attīstību sešos mēnešos pirms šī datuma.

(¹) OV C 46, 9.2.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 12. aprīļa spriedums (*Østre Landsret* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Caner Genc/Integrationsministeriet*

(Lieta C-561/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – EEK un Turcijas asociācijas līgums – Lēmums Nr. 1/80 – 13. pants – “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula – Ģimenes atkalapvienošanās – Valsts tiesību akti, kuros ir paredzēti jauni, stingrāki noteikumi par ģimenes atkalapvienošanas, kuri attiecas uz ekonomiski aktīvo Turcijas pilsoņu, kas uzturas un kam ir uzturēšanās atļauja attiecīgajā dalībvalstī, ekonomiski neaktīviem ģimenes locekļiem – Nosacījums par pietiekamu saikni veiksmīgai integrācijai

(2016/C 211/20)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Caner Genc*

Atbildētāja: *Integrationsministeriet*

Rezolutīvā daļa:

Tāds valsts pasākums, kāds ir aplūkots pamatlietā un kas Turcijas izcelsmes darba ņēmēja, kurš likumīgi uzturas attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes atkalapvienošanas ar viņa nepilngadīgo bērnu padara atkarīgu no nosacījuma, ka pēdējam minētajam ir vai var būt pietiekama saikne ar šo dalībvalsti, lai viņš varētu tajā veiksmīgi integrēties, ja attiecīgais bērns un otrs no viņa vecākiem dzīvo izcelsmes valstī vai citā valstī un ja pieteikums par ģimenes atkalapvienošanas ir iesniegts pēc divu gadu termiņa, skaitot no dienas, kad vecāks, kas dzīvo attiecīgajā dalībvalstī, ir ieguvis pastāvīgās uzturēšanās atļauju vai arī uzturēšanās atļauju ar iespēju saņemt pastāvīgās uzturēšanās atļauju, ir “jauns ierobežojums” Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par asociācijas izveidi, kas ir pievienots Līgumam, ar kuru tiek izveidota asociācija starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, kuru 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kurš Kopienas vārdā ir noslēgts un apstiprināts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK, 13. panta izpratnē.

Šāds ierobežojums nav pamatots.

(¹) OV C 65, 23.2.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 21. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH/Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

(Lieta C-572/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 44/2001 – Jurisdikcija civillietās un komercietās – 5. panta 3. punkts – Jēdziens “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” – Direktīva 2001/29/EK – Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana informācijas sabiedrībā – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Reproducēšanas tiesības – Izņēmumi un ierobežojumi – Reproducēšana personiskai lietošanai – Taisnīga atlīdzība – Nemaksāšana – Iespējama iekļaušana Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta piemērošanas jomā

(2016/C 211/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Atbildētāji: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība samaksāt atlīdzību, kas maksājama atbilstoši tādām valsts tiesiskajam regulējumam kā pamatlietā aplūkots tiesiskais regulējums, ar kuru ir tikusi ieviesta Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā “taisnīgās atlīdzības” sistēma, ietilpst jēdziena “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” šīs regulas 5. panta 3. punkta izpratnē piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 81, 9.3.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Gerechtshof Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AK (*)/Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

(Lieta C-5/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Juridisko izdevumu apdrošināšana – Direktīva 87/344/EEK – 4. panta 1. punkts – Apdrošinājumaņēmēja tiesības brīvi izvēlēties advokātu – Tiesvedība vai administratīvais process – Jēdziens – Iebildumi pret atteikumu izsniegt norīkojumu aprūpes saņemšanai

(2016/C 211/22)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Amsterdam

^(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

Pamatlietas puses

Prasītājs: AK (*)

Atbildētājas: Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1987. gada 22. jūnija Direktīvas 87/344/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētais “administratīvā procesa” jēdziens ietver iebildumu celšanas posmu valsts pārvaldes iestādē, kura gaitā šī iestāde pieņem lēmumu, ko var pārsūdzēt tiesās.

(¹) OV C 107, 30.3.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums – *Netherlands Maritime Technology Association/ Eiropas Komisija, Spānijas Karaliste*

(Lieta C-100/15 P) (¹)

Apelācija – Valsts atbalsts – Dažu ar finanšu līzingu iegūtu aktīvu priekšlaicīgas amortizācijas shēma – Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība – Formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšana – Pārbaudes nepietiekamais un nepilnīgais raksturs – Pienākums norādīt pamatojumu – Selektivitāte

(2016/C 211/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Netherlands Maritime Technology Association* (pārstāvji – K. Struckmann, Rechtsanwalt, G. Forwood, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn un P. Nēmečková), Spānijas Karaliste (pārstāvis M. A. Sampol Pucurull)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Netherlands Maritime Technology Association* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 127, 20.4.2015.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – Tarīf Akhras/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(Lieta C-193/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) – Ierobežojoši pasākumi pret Sīrijas Arābu Republiku – Pasākumi pret personām un vienībām, kuras gūst labumu no režīma vai to atbalsta – Ietveršanas sarakstos pamatotības pierādīšana – Netiešu ierādījumu kopums – Pierādījumu sagrozišana

(2016/C 211/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Tarīf Akhras (pārstāvji – S. Millar un S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M.-M. Joséphidès un M. Bishop), Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Gauci un L. Havas)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Tarīf Akhras sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 205, 22.6.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums – Central Bank of Iran/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-266/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija – Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – To personu un organizāciju saraksts, kam piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Kritērijs par materiālu, loģistikas vai finansiālu atbalstu Irānas valdībai – Centrālās bankas sniegti finanšu pakalpojumi

(2016/C 211/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Central Bank of Iran (pārstāvji – M. Lester un Z. Al-Rikabi, barristers)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – V. Piessevaux un M. Bishop)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Central Bank of Iran sedz savus un atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 7. aprīļa spriedums (Cour du travail de Bruxelles (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Office national de l'emploi (ONEm)/M, M/Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

(Lieta C-284/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 45. un 48. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 15. panta 2. punkts – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 67. panta 3. punkts – Sociālais nodrošinājums – Bezdarbnieka pabalsts, kas paredzēts, lai papildinātu ienākumus, kuri gūti no nepilna darba laika nodarbinātības – Šā pabalsta piešķiršana – Nodarbinātības laikposmu pabeigšana – Apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposmu summēšana – Saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem pabeigtu apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposmu ņemšana vērā

(2016/C 211/26)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour du travail de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāji: Office national de l'emploi (ONEm), M.

Atbildētāji: M., Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) 67. panta 3. punkts Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka dalībvalsts liedz summēt nodarbinātības laikposmus, kas ir nepieciešams, lai iegūtu tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, kurš paredzēts, lai papildinātu ienākumus, kuri gūti no nepilna darba laika nodarbinātības, ja pirms šīs nodarbinātības nav bijis neviena apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposma šajā dalībvalstī;
- 2) izskatot otro jautājumu, nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 1408/71 – redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 592/2008, – 67. panta 3. punkta spēka esamību.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 5. aprīļa spriedums (Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas orderu izpilde, kas ir izsniegta pret Pál Aranyosi (C-404/15) un Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

(Apvienotās lietas C-404/15 un C-659/15 PPU) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2002/584/TI – Eiropas apcietināšanas orderis – Atteikšanās izpildīt pamati – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 4. pants – Necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums – Apcietinājuma apstākļi izsniegšanas dalībvalstī

(2016/C 211/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Pamatlietas puses

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 1. panta 3. punkts, 5. pants un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pastāv objektīva, ticama, precīza un pienācīgi aktualizēta informācija, kas liecina par to, ka izsniegšanas dalībvalstī pastāv tādas apcietinājuma apstākļu nepilnības, kuras ir vai nu sistēmiskas un vispārīgas, vai skar noteiktas personu grupas vai arī atsevišķas brīvības atņemšanas iestādes, izpildes tiesu iestādei ir konkrēti un precīzi jānovērtē, vai pastāv nopietns un pārbaudīts pamats uzskatīt, ka persona, attiecībā uz kuru ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis, lai veiktu kriminālvajāšanu vai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, tās nodošanas izsniegšanas dalībvalstij gadījumā tiks pakļauta faktiskam necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta izpratnē tās apcietinājuma apstākļu šajā dalībvalstī dēļ. Šim nolūkam izpildes tiesu iestādei ir jālūdz izsniegšanas tiesu iestādei sniegt papildu informāciju un [pēdējai minētajai] pēc tam, kad tā vajadzības gadījumā ir lūgusi palīdzību izsniegšanas dalībvalsts centrālajai iestādei vai kādai no centrālajām iestādēm minētā pamatlēmuma 7. panta izpratnē, ir jāsniedz šī informācija šādā lūgumā noteiktajā termiņā. Izpildes dalībvalsts tiesu iestādei ir jāatliek savs lēmums par attiecīgās personas nodošanu līdz brīdim, kad tā saņem papildu informāciju, kura tai ļauj noraidīt šāda riska esamību. Ja šī riska esamība nevar tikt noraidīta saprātīgā termiņā, šai iestādei ir jālemj par to, vai nodošanas procedūra ir jāizbeidz.

(¹) OV C 320, 28.9.2015
OV C 59, 15.2.2016.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 8. decembra spriedumu lietā T-525/14 *Compagnie générale des établissements Michelin*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 12. februārī iesniedza *Continental Reifen Deutschland GmbH*

(Lieta C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Continental Reifen Deutschland GmbH* (pārstāvji – S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Compagnie générale des établissements Michelin*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 8. decembra spriedumu lietā T-525/14;

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai strīdīgajiem apzīmējumiem piemītošās atšķirtspējas pārskatīšanai, ieskaitot par šos apzīmējumus veidojošajiem elementiem, kā arī līdzības pakāpēm starp šiem apzīmējumiem, un

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir pamatota ar Vispārējās tiesas izdarītu Eiropas Savienības tiesību pārkāpumu, ciktāl Vispārējā tiesa 2015. gada 8. decembra spriedumā ir pārkāpusi Padomes Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Rezumējot, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu atšķirtspējas novērtējumā par apstrīdēto CTM reģistrācijas pieteikumu

“”, ieskaitot elementus “” un “”, kuri veido šo apzīmējumu, un agrāko preču zīmi “”. Turklāt kļūdainais Vispārējās

tiesas novērtējums tika arī balstīts uz sagrozītiem faktiem saistībā ar attiecīgās publikas valodu zināšanām un tās saprašanu par strīdīgo apzīmējumu elementu nozīmi, kā arī tas bija balstīts uz sagrozītiem pierādījumiem, kurus iesniedza atbildētāja kā pielikumu C.1 un pielikumu C.4, kas šajā apelācijas sūdzības pieteikumā ir iesniegts kā 6. pielikums.

Turklāt Vispārējā tiesa nav norādījusi pamatojumu par to, kādēļ novērtējumā par sajaukšanas iespēju netika ņemti vērā atsevišķi strīdīgo apzīmējumu aspekti, proti, to figurālie elementi.

Balstīdamās uz šiem kļūdainajiem novērtējumiem, Vispārējā tiesa kļūdaini secināja, ka, ņemot vērā lielo attiecīgo preču līdzību vai identitāti, vidējā līdzības pakāpe starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un Francijas agrāko preču zīmi un šīs agrākās preču zīmes parasto raksturīgo atšķirtspēju, pastāv sajaukšanas iespēja atbilstoši KPZR 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi OV L 78, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. februārī iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) –
Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.**

(Lieta C-106/16)

(2016/C 211/29)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītāja: Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. un 54. pantam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts, kurā tika izveidota komercsabiedrība (sabiedrība ar ierobežotu atbildību), piemēro valsts tiesību normas, atbilstoši kurām izslēgšana no reģistra ir atkarīga no sabiedrības darbības izbeigšanas pēc likvidācijas procedūras īstenošanas, ja sabiedrība atkārtoti ir tikusi izveidota citā dalībvalstī, pamatojoties uz dalībnieku lēmumu par juridiskās personas statusa, kas iegūts dibināšanas valstī, saglabāšanu?

- 2) Ja tiek atbildēts noliedzoši: vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. un 54. pants var tikt interpretēti tādējādi, ka no valsts tiesību normām izrietošais pienākums veikt sabiedrības likvidācijas procedūru, kurš ietver pastāvošo darījumu nokārtošanu, parādu atgūšanu, saistību izpildīšanu un sabiedrības aktīvu likvidēšanu, kreditoru prasījumu atmaksāšanu vai nodrošināšanu, finanšu pārskata par šo darbību veikšanu iesniegšanu, kā arī personas iecelšanu, kas uzglabās grāmatas un dokumentus, kas pastāvēja pirms tās darbības izbeigšanas, rodas svītrotas no reģistra brīdī, ir piemērots, nepieciešams un samērīgs līdzeklis atbilstoši sabiedrisko interešu aizsardzībai migrējošas sabiedrības kreditoru, mazākumdaļbnieku un darba ņēmēju aizsardzības formā?
- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumi iekļauj situāciju, kad sabiedrība, lai pārveidotos par citas dalībvalsts sabiedrību, uz to pārceļ juridisko adresi, nemainot uzņēmuma galveno atrašanās vietu, kas paliek dibināšanas valstī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. februārī iesniedza Szombathelyi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság (Ungārija) – Günther Horváth/Vas Megyei Kormányhivatal

(Lieta C-113/16)

(2016/C 211/30)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Günther Horváth

Atbildētājs: Vas Megyei Kormányhivatal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru, lai saglabātu lauksaimniecības zemes *ususfructus* lietojuma tiesības un parastās lietošanas tiesības, ir jāsniedz pierādījums par tuvām radniecības saitēm ar personām, kas šādas tiesības ir piešķirušas, un saskaņā ar kuru gadījumā, ja *ususfructus* lietojuma tiesību vai parastās lietošanas tiesību turētājs nevar pierādīt savu radniecības saišu esamību, viņa tiesības izbeidzas *ex lege*, neizmaksājot viņam nekādu atlīdzību, ir uzskatāms par ierobežojumu, kas nav saderīgs ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. un 63. pantu?
- 2) Vai, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. un 63. pantu, attiecīgās dalībvalsts pilsoņus un citu dalībvalstu pilsoņus faktiski vienādi ietekmē tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru, lai saglabātu lauksaimniecības zemes *ususfructus* lietojuma tiesības un parastās lietošanas tiesības, ir jāsniedz pierādījums par tuvām radniecības saitēm ar personām, kas šādas tiesības ir piešķirušas, un saskaņā ar kuru gadījumā, ja *ususfructus* lietojuma tiesību vai parastās lietošanas tiesību turētājs nevar pierādīt savu radniecības saišu esamību, viņa tiesības izbeidzas *ex lege*, neizmaksājot viņam nekādu atlīdzību?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. februārī iesniedza Kúria (Ungārija) –
Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatóság**

(Lieta C-114/16)

(2016/C 211/31)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Prejudiciālais jautājums

Vai PVN direktīvas (⁽¹⁾ 167., 168., 178. un 179. panta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu administrācijai, veicot nodokļu pārbaudi, ir jāatzīst nodokļa maksātāja tiesības uz nodokļa atskaitīšanu gadījumā, ja, lai arī šā nodokļa maksātāja deklarācijā nav norādīts samaksātais priekšnodoklis, viņa rīcībā ir atbilstoši minētajai direktīvai noformēti rēķini, un pārbaudes laikā viņš lūdz atzīt tiesības uz nodokļa atskaitīšanu?

(⁽¹⁾) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. martā iesniedza Szolnoki Közigazgatási és
Munkügyi Bíróság (Ungārija) – Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és
Természetvédelmi Főfelügyelőség**

(Lieta C-129/16)

(2016/C 211/32)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Atbildētāja: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. pantam un Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu (⁽¹⁾) normām ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, ar kuru – pārsniedzot principu “piesārņotājs maksā” – administratīvajai vides aizsardzības iestādei atbildību par videi nodarītā kaitējuma atļidzināšanu ir ļauts īpašā veidā attiecināt uz īpašnieku, iepriekš neizvērtējot pēc būtības jautājumu par to, vai pastāv cēloņsakarība starp šīs personas (komercsabiedrība) rīcību un izdarīto piesārņojumu?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša un ja – ievērojot, ka runa ir par gaisa piesārņojumu – nebūtu nepieciešams atlīdzināt kaitējumu videi, vai naudas soda uzlikšana saistībā ar gaisa kvalitātes aizsardzību var tikt pamatota, atsaucoties uz dalībvalstu tiesisko regulējumu, kas ir stingrāks nekā Direktīvas 2004/35/EK 16. pantā un LESD 193. pantā paredzētais, vai arī, pretēji, šis stingrāks tiesiskais regulējums nevar pamatot arī naudas soda, kam ir vienīgi sankcijas raksturs, uzlikšanu īpašniekam, kurš nav atbildīgs par piesārņojumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu (OV L 143, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. martā iesniedza Krajowa Izba Odwoławcza (Polija) – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Lieta C-131/16)

(2016/C 211/33)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Krajowa Izba Odwoławcza

Pamatlietas puses

Prasītāji: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Atbildētāja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (¹), 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējai iestādei var būt pienākums pieaicināt uzņēmējus, kuri noteiktā laikposmā (proti, piedāvājuma iesniegšanai noteiktajā termiņā) nav iesnieguši līgumslēdzējas iestādes pieprasītās “deklarācijas vai dokumentus”, kas apstiprina, ka ar piedāvātajām piegādēm, pakalpojumiem vai būvdarbiem tiks izpildītas līgumslēdzējas iestādes noteiktās prasības (šis jēdziens ietver arī līguma priekšmeta paraugus), vai arī kuri ir iesnieguši līgumslēdzējas iestādes pieprasītās “deklarācijas vai dokumentus” ar kļūdām, – iesniegt trūkstošo vai ar kļūdu labojumiem esošo “deklarāciju vai dokumentu” (paraugu) noteiktajā papildu termiņā, nenosakot aizliegumu, atbilstoši kuram ar papildinātajām “deklarācijām vai dokumentiem” (paraugiem) nevar tikt grozīts piedāvājuma saturs?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzēja iestāde var neatmaksāt uzņēmējam depozītu, ja uzņēmējs, atbildot uz līgumslēdzējas iestādes pieprasījumu papildināt piedāvājumu, neiesniedza “deklarācijas vai dokumentus” (paraugus), kas apstiprina, ka ar piedāvātajām piegādēm, pakalpojumiem vai būvdarbiem tiks izpildītas līgumslēdzējas iestādes noteiktās prasības gadījumā, ja šādu papildinājumu dēļ tiktu grozīts piedāvājuma saturs, vai ja tas nepiekrīt līgumslēdzēja veiktajiem piedāvājuma labojumiem, kā rezultātā uzņēmēja iesniegtais piedāvājums nevarēja tikt izvēlēts kā visizdevīgākais?

- 3) Vai Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/66/EK, ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā, 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā vārdu salikumā “ieinteresēta iegūt konkrēta līguma slēgšanas tiesības” minētais jēdziens “konkrēta līguma slēgšanas tiesības” nozīmē “konkrēta publiskā iepirkuma procedūra” (šeit: paziņota 2015. gada 3. jūnija paziņojumā) vai tāpat “konkrēto līguma priekšmetu” (šeit: līgumslēdzējas iestādes arhīva dokumentācijas digitalizācijas pakalpojums), neatkarīgi no tā, vai tad, ja tiks apmierināta apelācijas sūdzība, līgumslēdzējai iestādei būs pienākums atzīt par spēkā neesošu īstenoto publiskā iepirkuma procedūru un, iespējams, uzsākt jaunu publiskā iepirkuma procedūru?

(¹) OV L 134, 1. lpp.; Īpašais izdevums polu valodā: 6. nodaļa, 7. sējums, 19 – 131. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. martā iesniedza *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *Georgsmarienhütte GmbH u.c./Vācijas Federatīvā Republika*

(Lieta C-135/16)

(2016/C 211/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH, Harz Guss Zorge GmbH*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmums (ES) 2015/1585 par atbalsta shēmu SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (ko Vācija īstenojusi atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas un energoietilpīgu lietotāju atbalstam), C (2014) 8786 *final* (¹), ir pretrunā Līgumam par Eiropas Savienības darbību tādējādi, ka Komisija kvalificē EEG piemaksas ierobežojumu kā atbalstu LESD 107. panta izpratnē?

(¹) OV 2015, L 250, 122. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. martā iesniedza *Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal* (Portugāle) – *Município de Palmela/ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações*

(Lieta C-144/16)

(2016/C 211/35)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Pamatlietas puses

Prasītāja: Município de Palmela

Atbildētāja: ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações

Prejudiciālie jautājumi

- a) Tā kā ar 1997. gada 27. decembra Dekrētlukumu Nr. 379/97 tika pieņemti Noteikumi, ar kuriem paredzētas spēļu laukumu, to aprīkojuma un trieciena virsmas atrašanās vietas, ierīkošanas, aprīkošanas un funkcionālās organizēšanas obligātās drošības prasības;
- b) tā kā ar 2009. gada 19. maija Dekrētlukumu Nr. 119/2009 tika grozīts 1997. gada 27. decembra Dekrētlukums Nr. 379/97, grozot atsevišķu tehnisko standartu formulējumu, pievienojot citus tehniskos standartus un atkārtoti [ar grozījumiem] publicējot Noteikumus, kas ir daļa no dekrētlukuma;
- c) tā kā neviens no abiem iepriekš minētajiem valsts tiesību aktiem nebija paziņots Eiropas Komisijai saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK ⁽¹⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūnija Direktīvu 98/48/EK un valsts tiesībās transponēta ar 2000. gada 18. aprīļa Dekrētlukumu Nr. 58/2000, noteikto informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā:
1. Vai valsts tiesai valsts tiesību akts ir jāatzīst par pilnībā nepiemērojamu, ja ar to ir ieviesti tehniskie standarti un, pārkāpjot Direktīvas 98/34/EK noteikumus, tas nav paziņots Eiropas Komisijai, vai arī tiesas konstatējumam par nepiemērojamību ir jāattiecas tikai uz jaunajiem tehniskajiem noteikumiem, kas ieviesti ar valsts tiesību aktu? Vai arī
 2. valsts tiesību akts ir jāatzīst par pilnībā nepiemērojamu, ja ar to ir ieviesti tehniskie standarti un, pārkāpjot Direktīvas 98/34/EK noteikumus, tas nav paziņots Eiropas Komisijai, vai arī konstatējumam par nepiemērojamību ir jāattiecas tikai uz jaunajiem tehniskajiem noteikumiem, kas ieviesti ar valsts tiesību aktu?
 3. Vai par nepiemērojamiem ir jāatzīst visi iepriekš minētajos Noteikumos iekļautie tehniskie standarti vai tikai tie standarti, kas tika grozīti vai ieviesti ar 2009. gada 19. maija Dekrētlukumu Nr. 119/2009?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998 L 204, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. martā iesniedza Vredegerecht te Antwerpen (Beļģija) – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW/Susan Romy Jozef Kuijpers

(Lieta C-147/16)

(2016/C 211/36)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Vredegerecht te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW

Atbildētāja: Susan Romy Jozef Kuijpers

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesa, kas izskata prasību pret patērētāju par līguma neizpildi, ja tai saskaņā ar valsts procesuālajām tiesībām vienīgajai ir tiesības pārbaudīt *ex officio* to, vai ar prasību netiek pārkāptas valsts imperatīvās tiesību normas, ir pilnvarota tāpat *ex officio* – pat saistību neizpildes gadījumā – pārbaudīt un konstatēt to, ka attiecīgais līgums ietilpst [Padomes 1993. gada 5. aprīļa] Direktīvas [93/13/EEK] par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾, kā tā ir tikusi transponēta Beļģijas tiesībās, piemērošanas jomā?
- 2) Vai bezmaksas izglītības iestāde, kas patērētājam sniedz subsidētu izglītību, attiecībā uz līgumu par šo izglītības sniegšanu, iekasējot studiju maksu, attiecīgā gadījumā pieskaitot summu, kas ir saistīta ar tādu izmaksu segšanu, kas ir radušās izglītības iestādei, ir jāuzskata par uzņēmumu Eiropas tiesību izpratnē?
- 3) Vai tādām līgumam starp patērētāju un bezmaksas subsidētu izglītības iestādi, kas attiecas uz subsidētas izglītības sniegšanu no šīs iestādes puses, ir piemērojama [Padomes] 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, un vai bezmaksas izglītības iestāde, kas sniedz patērētājam subsidētu izglītību, attiecībā uz līgumu par šo izglītības sniegšanu ir jāuzskata par pārdevēju vai piegādātāju direktīvas izpratnē?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. martā iesniedza Finanzgericht München
(Vācija) – Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshut**

(Lieta C-156/16)

(2016/C 211/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: Tigers GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Landshut

Prejudiciālie jautājumi

- I. Vai ar Padomes 2013. gada 13. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 412/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas galda piederumu un virtuves piederumu importu⁽¹⁾, 1. panta 3. punktu galīgā antidempinga maksājuma pirmreizējai noteikšanai ir atļauts derīgu rēķinu iesniegt vēlāk, ja ir ievēroti visi pārējie nepieciešamie nosacījumi konkrētam uzņēmumam noteiktas individuālās antidempinga maksājuma likmes piemērošanai?
- II. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽²⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000⁽³⁾, 78. pantu muitas dienestam nav atļauts pārbaudes procedūrā noraidīt lūgumu atmaksāt antidempinga maksājumu, sniedzot pamatojumu, ka deklarētājs pienācīgu rēķinu ir uzrādījis tikai pēc muitas deklarācijas iesniegšanas?

⁽¹⁾ OV L 131, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 302, 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regula (EK) Nr. 2700/2000 par grozījumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi, OV L 311, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. martā iesniedza Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Spānija) – Margarita Isabel Vega González/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Lieta C-158/16)

(2016/C 211/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Margarita Isabel Vega González

Atbildētāja: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens **“darba nosacījumi”**, uz kas minēts Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK ⁽¹⁾ pielikumā ietvertā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulā, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis jēdziens ietver arī tiesisko situāciju, kad darba ņēmējs, kas pieņemts darbā uz noteiktu laiku vai arī īslaicīgā darbā un kas tiek ievēlēts nozīmīgā politiskā amatā, var, tāpat kā pastāvīgais darbinieks, lūgt un saņemt atļauju uz laiku pārtraukt darba attiecības ar darba devēju, lai, izbeidzoties parlamenta deputāta mandātam, atgrieztos savā amatā?
- 2) Vai **“diskriminācijas aizlieguma princips”**, kas minēts Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāda reģionālā tiesību norma kā Astūrijas firstistes [1985. gada 26. decembra] Likuma Nr. 3/1985 par Astūrijas firstistes civildienestu 59. panta 2. punkts, kas skaidri un vienošķirīgi liedz pagaidu ierēdņiem, kuri ir ievēlēti par parlamenta deputātiem, iespēju tikt atzītiem par īpašajā atvaļinājumā esošiem, lai gan šādas tiesības ir atzītas pastāvīgajiem ierēdņiem?

⁽¹⁾ OV L 1999, L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. martā iesniedza Rechtbank Den Haag (Nīderlande) – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS/van Haren Schoenen BV

(Lieta C-163/16)

(2016/C 211/39)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītāji: Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS

Atbildētāja: van Haren Schoenen BV

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā iii) daļā paredzētais jēdziens “forma” (šīs direktīvas vācu, angļu un franču valodas redakcijā attiecīgi – “Form”, “shape” un “forme”) ir ierobežots ar preces trīsdimensiju īpašībām, tādām kā kontūras, apmērs vai apjoms (trīsdimensiju izteiksmē), vai arī šis noteikums aptver arī citas preces īpašības, tādās kā krāsa (kuras nav uzskatāmas par trīsdimensiju īpašībām)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (Kodificēta versija) (OV L 299, 25. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. martā iesniedza *Amtsgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer/Swiss International Air Lines AG*

(Lieta C-172/16)

(2016/C 211/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer*

Atbildētāja: *Swiss International Air Lines AG*

Prejudiciālais jautājums

Vai 1999. gada 21. jūnija Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgums par gaisa transportu redakcijā, kas grozīta ar Kopienas un Šveices Gaisa transporta komitejas 2010. gada 26. novembra Lēmumu Nr. 2/2010, ir jāinterpretē tādējādi, ka Regula (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ atbilstoši tās 3. panta 1. punkta a) apakšpunktam ir piemērojama arī lidojumu pasažieriem, kas izlido no trešās valsts un plāno ielidot lidostā Šveicē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. martā iesniedza *Court of Appeal* (Īrija) – *M. H./M.H.*

(Lieta C-173/16)

(2016/C 211/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Pamatlietas puses

Prasītājs: M.H.

Atbildētājs: M.H.

Prejudiciālais jautājums

Vai “brīdis, kad dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, [...] ir iesniegts tiesā” Regulas Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 16. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir interpretējams kā:

- i) brīdis, kad dokuments, uz kura pamata ir ierosināta tiesvedība, ir saņemts tiesā, pat ja šāda saņemšana pati par sevi nekavējoties neizraisa tiesvedības uzsākšanu saskaņā ar valsts tiesībām; vai
- ii) brīdis, kad pēc dokumenta, uz kura pamata ir ierosināta tiesvedība, saņemšanas tiesā tiesvedība ir uzsākta saskaņā ar valsts tiesībām?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 14. janvāra spriedumu lietā T-397/13 *Tilly-Sabco*/Komisija 2016. gada 31. martā iesniedza *Tilly-Sabco*

(Lieta C-183/16 P)

(2016/C 211/42)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Tilly-Sabco (pārstāvji – R. Milchior, F. Le Roquais, S. Charbonnel, avocats)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 14. janvāra spriedumu lietā T-397/13, izņemot daļā par prasības pieņemamību;
- atbilstoši Statūtu 61. pantam izspriest lietu pašai un atcelt Komisijas 2013. gada 18. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 689/2013, ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu ⁽¹⁾ nulles apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt pirmās instances un apelācijas instances tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirzījis četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulas (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾, 3. panta 3. punktu. Komisija neesot ļāvusi komitejai noteiktajā termiņā izvērtēt visu vajadzīgo informāciju, ieskaitot kompensāciju likmes, lai sniegtu savu atzinumu par regulas projektu.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot kļūdaini ticis interpretēts Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulas (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") ⁽³⁾ 164. panta 2. punkts. Apelācijas sūdzības iesniedzējs tostarp apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini kvalificējusi Īstenošanas regulu Nr. 689/2013 par "regulāru lauksaimniecības instrumentu".

Trešais pamats ir saistīts ar Īstenošanas regulas Nr. 689/2013 attaisnojuma vai pietiekama pamatojuma neesamību un tostarp attiecas uz kvalifikāciju par "standarta regulu" un uz kompensāciju likmju noteikšanu "nulles apmērā" pamatojumu. Turklāt kompensāciju likmju noteikšanas veids neesot ticis pakļauts pārbaudei tiesā. Pārsūdzētā sprieduma pamatojums par kompensāciju likmju pakāpenisku samazināšanos esot pretrunīgs.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts likums vai ka ir tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Vispārējā tiesa neesot pareizi interpretējusi Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta kritērijus. Proti, Vispārējā tiesa attiecībā uz dažiem kritērijiem esot apstiprinājusi, ka Komisija, izmantojot rīcības brīvību, nepamatoti esot ņēmusi vērā atsaucē laikposmu 2009.–2013. gads jeb īpaši garu un senāku laikposmu, nevis 2013. gadu, kā tas būtu bijis jādara atbilstoši attiecīgajām tiesību normām un konkrēti Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta a) apakšpunktam. Vispārējā tiesa, tostarp uzskatīdama, ka Brazīlijas mājputnu gaļas cenu atšķirības neradot vajadzību kompensēt eksportu, lai nodrošinātu līdzsvaru Savienības mājputnu gaļas tirgū, kā arī dabisku attīstību cenu un tirdzniecības ziņā, esot arī pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Visbeidzot, Vispārējā tiesa esot atzinusi, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, tajā izvirzot atšķirīgus argumentus no tiem, kas tikuši sniegti pārvaldības komitejai.

⁽¹⁾ OV L 196, 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 299, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. aprīlī iesniedza Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grieķija) – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Lieta C-184/16)

(2016/C 211/43)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ovidiu-Mihaita Petrea

Atbildētājs: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/38/EK ⁽¹⁾ 27. un 32. pants kopā ar LESD 45. un 49. pantu, un ievērojot dalībvalstu procesuālo autonomiju, kā arī tiesiskās palāvības un labas pārvaldības principus, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nosaka pienākumu – vai tādējādi, ka tie atļauj – atsaukt citas dalībvalsts pilsonim jau izdotu Eiropas Savienības pilsoņa reģistrācijas apliecību, ievērojot Prezidenta Dekrēta Nr. 106/2007 8. panta 1. punktu, un pieņemt attiecībā uz šo personu aktu, ar kuru viņam nosaka pienākumu atstāt uzņēmējvalsts teritoriju, ja tāds pilsonis, būdams ar ieeļošanas aizlieguma aktu iekļauts valsts nevēlamo ārzemnieku sarakstā sabiedriskās kārtības un valsts drošības apsvērumu dēļ, ir no jauna ieeļojis attiecīgajā dalībvalstī un uzsācis tur uzņēmējdarbību, neprasot ieeļošanas aizlieguma atsaukumu atbilstoši Direktīvas 2004/38 32. pantā paredzētajai procedūrai, uzskatot to (ieeļošanas aizliegumu) par neatkarīgu sabiedriskās kārtības apsvērumu, kas pamato [citas] dalībvalsts pilsoņa reģistrācijas apliecības atsaukšanu?

- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai konkrētā lieta var tikt pielīdzināta Eiropas Savienības pilsoņa nelikumīgai uzturēšanās uzņēmējvalsts teritorijā, kas ļauj iestādei, kura ir kompetenta atsaukt Savienības pilsoņa reģistrācijas apliecību, saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK ⁽²⁾ 6. panta 1. punktu pieņemt atgriešanas lēmumu [lēmumu, ar kuru nosaka pienākumu atstāt valsts teritoriju], lai gan, pirmkārt, reģistrācijas apliecība, kā ir vispārēji atzīts, nav dokuments likumīgai uzturēšanās valstī un, otrkārt, Direktīva 2008/115 ir piemērojama *ratione personae* tikai trešo valstu valstspiederīgajiem?
- 3) Ja atbilde uz to pašu jautājumu ir noliedzoša, vai citas dalībvalsts pilsoņa reģistrācijas apliecības – apliecības, kas nav dokuments likumīgai uzturēšanās valstī, – atsaukšanu sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ un pienākuma attiecīgajam pilsonim atstāt valsts teritoriju uzlikšanu – ko vienlaikus nosaka kompetentās valsts iestādes, īstenojot uzņemšanās dalībvalsts procesuālo autonomiju – var, pareizi interpretējot tiesības, uzskatīt par vienotu administratīvās izraidīšanas administratīvu aktu saskaņā ar Direktīvas 2004/38 27. un 28. pantu, kas pakļauts pārbaudei tiesā, ievērojot pēdējos minētajos noteikumos paredzētos nosacījumus, kas nosaka tikai vienu veidu, nepieciešamības gadījumā, ES pilsoņu administratīvo piespiedu izraidīšanu no uzņemšanās dalībvalsts teritorijas?
- 4) Gan gadījumā, ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir apstiprinoša, gan gadījumā, ja tā ir noliedzoša, vai efektivitātes principam ir pretrunā tāda valsts tiesu prakse, kura aizliedz administratīvajām iestādēm un līdz ar to attiecīgajām kompetentajām tiesām – kad tiek atsaukta Eiropas Savienības pilsoņa reģistrācijas apliecība vai pieņemts akts par viņa piespiedu izraidīšanu no uzņemšanās dalībvalsts teritorijas tāpēc, ka attiecībā uz citas dalībvalsts pilsoni ir spēkā akts par aizliegumu ieceļot attiecīgajā (pirmajā) dalībvalstī – pārbaudīt, vai, pieņemot pašu ieceļošanas aizlieguma lēmumu, ir ievērotas Direktīvas 2004/38 30. un 31. pantā noteiktās procesuālās garantijas?
- 5) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai no Direktīvas 2003/38 32. panta izriet dalībvalsts kompetento administratīvo iestāžu pienākums katrā ziņā paziņot attiecīgajam citas dalībvalsts pilsonim lēmumu par viņa piespiedu izraidīšanu tādā valodā, kuru viņš saprot, lai viņš varētu efektīvi īstenot savas procesuālās garantijas, kas viņam izriet no iepriekš minētajiem direktīvas noteikumiem, pat ja viņš nav to pieprasījis?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. aprīlī iesniedza Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Bogusława Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten

(Lieta C-189/16)

(2016/C 211/44)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prašītāja: Bogusława Zaniewicz-Dybeck

Atbildētāja: Pensionsmyndigheten

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 47. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumi nozīmē to, ka citā ES valstī pabeigtajiem apdrošināšanas periodiem Zviedrijas garantētās pamatpensijas aprēķinos tiek piešķirta pensijas vērtība, kas atbilst vidējai Zviedrijas apdrošināšanas periodu vērtībai, kompetentajai iestādei pielietojot *pro rata* aprēķinu saskaņā ar tās pašas regulas 46. panta 2. punktu?

- 2) Vai, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, kompetentā iestāde savā tiesību uz pensiju aprēķinā var ņemt vērā pensijas ienākumus, ko apdrošinātā persona gūst citā ES valstī, nenonākot pretrunā Regulas Nr. 1408/71 noteikumiem?

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. aprīlī iesniedza Rīgikohus (Igaunija) –
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan/Svensk Handel AB**

(Lieta C-194/16)

(2016/C 211/45)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Rīgikohus

Pamatlietas puses

Prasītājas: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Atbildētāja: Svensk Handel AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (¹) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kuras tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru neizdzēšana, var celt prasību labot nepatieso informāciju un dzēst šīs personas tiesības aizskarošos komentārus tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā ir vai bija pieejama internetā publicētā informācija, ņemot vērā šajā dalībvalstī nodarīto kaitējumu?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiska persona, kuras tiesības [oriģ. 2. lpp.] ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru neizdzēšana, var celt prasību labot informāciju, noteikt pienākumu dzēst komentārus un atbildzināt ar nepatiesās informācijas publicēšanu internetā radušos materiālos zaudējumus, ņemot vērā visu šai personai nodarīto kaitējumu, tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai tad Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka
- ir jāpieņem, ka juridiskas personas interešu centrs un tādējādi tai nodarītā kaitējuma vieta atrodas dalībvalstī, kurā atrodas tās juridiskā adrese, vai,
 - nosakot juridiskās personas interešu centru un tādējādi tai nodarītā kaitējuma vietu, ir jāņem vērā visi apstākļi, piemēram, juridiskās personas juridiskā adrese un uzņēmējdarbības vieta, tās klientu juridiskā adrese un darījumu noslēgšanas veids?

(¹) OV L 351, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 11. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – Beļģijas valsts/Max-Manuel Nianga

(Lieta C-199/16)

(2016/C 211/46)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Beļģijas valsts

Atbildētājs: Max-Manuel Nianga

Prejudiciālais jautājums

Vai – lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un ievērojot tiesības tikt uzklaušītam jebkurā procesā, kas veido neatņemamu tiesību uz aizstāvību ievērošanas sastāvdaļu, kas ir Savienības vispārējs princips, kas piemērojams saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi ⁽¹⁾ – šīs direktīvas 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts iestādei tiek uzlikts pienākums ņemt vērā bērna primārās intereses, ģimenes dzīvi un attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā [orig. 12. lpp.] veselības stāvokli, pieņemot atgriešanas lēmumu, kas paredzēts direktīvas 3. panta 4. punktā un 6. panta 1. punktā, vai veicot izraidīšanu šīs pašas direktīvas 3. panta 5. punkta un 8. panta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 348,98. IIpp..

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. aprīlī iesniedza Supremo Tribunal de Justiça (Portugāle) – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA/ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA u.c.

(Lieta C-200/16)

(2016/C 211/47)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal de Justiça

Pamatlietas puses

Prasītāja: Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA

Atbildētāji: ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes, Jorge Alberto Rodrigues Pereira, José Manuel Duque Medeiros, José Octávio Pimentel do Couto Macedo, Márcio Aurélio Mendes, Marco Paulo Viveiros Câmara, Milton César Pimentel Freitas, Milton Miguel Miranda Santos, Nelson Manuel Rego Sousa, Osvaldo Manuel Rego Arruda, Pedro Miguel Amaral Pacheco, Pedro Miguel Costa Tavares, Rui Miguel Costa Tavares, Rui Sérgio Gouveia Terra, Jaime Amorim Amaral Melo, Marcos Daniel Varandas Carvalho, Valter Eurico Rocha da Silva e Sousa

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai lietā aprakstītā situācija ir uzskatāma par uzņēmuma vai sabiedrības īpašumtiesību pāreju, proti, ka ir notikusi “ICTS” [...] sabiedrības pāreja sabiedrībai [...] “SECURITAS” publiskā iepirkuma procedūras rezultātā, [...] “SECURITAS”, kas uzvarēja šajā iepirkumā, piešķirot tiesības noslēgt līgumu par uzraudzības un drošības pakalpojumu sniegšanu *Ponta Delgada* ostā Sanmigela salā (Azoru salas), un vai tā ir uzskatāma par saimnieciskās vienības nodošanu atbilstoši Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta a) apakšpunktam?
- 2) Vai lietā aprakstītā situācija ir uzskatāma tikai par konkurējošu sabiedrību pēctecību, kas izriet no tā, ka attiecīgajā publiskā iepirkuma procedūrā uzvarējušajam pretendentam ir piešķirtas pakalpojumu sniegšanas tiesības, līdz ar to šāda situācija ir izslēgta no uzņēmuma vai sabiedrības īpašumtiesību pārejas jēdziena iepriekš minētās direktīvas nozīmē?
- 3) Vai [Savienības] tiesībām attiecībā uz uzņēmuma vai sabiedrības īpašumtiesību pārejas definīciju, kas izriet no 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK, ir pretrunā iepriekš minētā darba koplīguma, kas noslēgts starp AES [Associação de Empresas de Segurança Privada (Privātās apsardzes uzņēmumu apvienība)], AESIRF [Associação Nacional das Empresas de Segurança (Valsts Drošības uzņēmumu apvienība)] un STAD [Sindicato dos Trabalhadores dos Serviços de Portaria, Vigilância, Limpeza Domésticas e Atividades Diversas (Darbinieku, kas sniedz sētnieku, uzraugu, mājkalpotāju un citus pakalpojumus, arodbiedrība)], kā arī citām arodbiedrībām, 13. noteikuma 2. punkts, kurā ir noteikts, ka: “Uzņēmuma vai sabiedrības īpašumtiesību pārejas jēdzienā neietilpst gadījums, kad saimnieciskās darbības subjekts ir zaudējis klientu, ja tas ir noticis tādēļ, ka pakalpojuma sniegšanas tiesības ir piešķirtas citam saimnieciskās darbības subjektam”?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV 2001, L 82, 16. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-287/11 *Heitkamp BauHolding GmbH*/Eiropas Komisija 2016. gada 12. aprīlī iesniedza *Dirk Andres* (*Heitkamp BauHolding GmbH* maksātnespējas procesa administrators)

(Lieta C-203/16 P)

(2016/C 211/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Dirk Andres* (*Heitkamp BauHolding GmbH* maksātnespējas procesa administrators) (pārstāvji – *W. Niemann, S. Geringhoff, P. Dodos*, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- daļēji atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-287/11, kas izteikts rezolutīvajā daļā, tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīta prasība (rezolutīvās daļas 2) un 3) punkts), un, uzturot prasības pirmās instances tiesā, atcelt atbildētājas apelācijas instancē 2011. gada 26. janvāra lēmumu par valsts atbalstu C 7/10 (*ex CP 250/09* un *NN 5/10*), ko Vācija īstenojusi saskaņā ar Shēmu nodokļu zaudējumu pārņemšanai grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanas gadījumā (“KStG, Sanierungsklausel”) ⁽¹⁾;
- pakārtoti, daļēji atcelt pirmajā ievilkumā norādītā Vispārējās tiesas sprieduma rezolutīvo daļu, ciktāl ar to ir noraidīta prasība (rezolutīvās daļas 2) un 3) punkts), un lietu nosūtīt atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest atbildētājai apelācijas tiesvedībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza šādus pamatus.

Vispirms apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo procesuālu kļūdu. Vispārējā tiesa savus secinājumus, nosakot atsaucē ietvarus, pasākuma selektivitāti un tās pamatojumu, neesot pamatojusi vai to ir darījusi pretrunīgi, līdz ar to vienlaikus, neņemdamā vērā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvojumus, pārkāpusi tā tiesības tikt uzskatītam tiesā.

Tālāk apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo LESD 107. panta pārkāpumu un šajā ziņā pamatojas uz trim apelācijas pamatiem.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi noteikusi atsaucē ietvarus, jo tā esot apvienojusi selektivitātes pārbaudes pirmo un otro pakāpi, nepamatoti novērtējot zaudējumu izslēgšanas regulējumu atbilstoši KStG 8.c panta 1. punktam kā noteicošo pamatprincipu un zaudējumu izmantošanu atbilstoši “*Sanierungsklausel*”, kas paredzēta KStG 8.c panta 1.a punktā, par izņēmumu no tā. Turklāt Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka “*Sanierungsklausel*” ir neatņemama vispārīgo, uz Vācijas konstitucionālajām tiesībām balstīto nodokļu ierasto tiesību normu par zaudējumu pārvešanu atbilstoši EStG 10.d pantam daļa.

Otrkārt, Vispārējā tiesa nepamatoti esot novērtējusi “*Sanierungsklausel*” kā selektīvu. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka “*Sanierungsklausel*” tieši neesot definēta personiskā piemērošanas joma, bet drīzāk tā attiecas uz visiem uzņēmumiem neatkarīgi no to veida un būtības. “*Sanierungsklausel*” esot piemērojama bez izņēmuma visiem uzņēmumiem, kas ir nonākuši ekonomiskās grūtībās. Šajā ziņā Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā arī to, ka grūtībās nonākuši uzņēmumi un funkcionējoši uzņēmumi attiecībā uz noteikto mērķi regulēt zaudējumus, proti, risku, ka zaudējumi tiks izmantoti ļaunprātīgi, neatrodas faktiski un tiesiski salīdzināmās situācijās. “*Sanierungsklausel*” gadījumos esot izslēgta ļaunprātīga zaudējumu izmantošana atbilstoši likumdevēja vienādošanas pilnvarām.

Treškārt, Vispārējā tiesa katrā ziņā esot nevietā uzskatījusi “*Sanierungsklausel*” par nepamatotu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka “*Sanierungsklausel*” neparedzot grūtībās nonākušu uzņēmumu atbalstīšanu, bet gan nodrošinot nodokļu ieturēšanu no šiem uzņēmumiem atbilstoši maksātspējas principam kā Vācijas nodokļu tiesībām raksturīgam mērķim. It īpaši zaudējumu pārvešanas mērķim ir jābūt tādām, ka tā dēvētā “šķietamā peļņa”, kas rodas, atsakoties no kredītsaistībām, noslēgumā, ieskaitot zaudējumus, tiek atbrīvota no nodokļiem.

(¹) OV L 235, 26. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-287/11 *Heitkamp BauHolding GmbH*/Eiropas Komisija 2016. gada 14. aprīlī iesniedza Vācijas

Federatīvā Republika

(Lieta C-208/16 P)

(2016/C 211/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un R. Kanitz)

Pārējās lietas dalībnieces: *Heitkamp BauHolding GmbH*, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-287/11, ciktāl ar to prasība ir noraidīta kā nepamatota;

- atcelt Komisijas 2011. gada 26. janvāra Lēmumu C(2011)275 procesā “Valsts atbalsts C 7/2010 – KStG, shēma nodokļu zaudējumu pārņemšanai grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanas gadījumā (*“Sanierungsklausel”*)”, atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta 1. punktam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu apelācijas pamatu.

Esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka KStG [Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli] 8.c panta 1.a punkts, tā dēvētā “*Sanierungsklausel*”, nav selektīva:

- Tā dēvētā *Sanierungsklausel* *prima facie* neesot selektīva, jo nav atkāpes no attiecīgās atsaucē sistēmas un tā esot vispārējs pasākums, ko var izmantot jebkurš uzņēmums dalībvalsts teritorijā.
- Tā dēvētā *Sanierungsklausel* esot pamatota arī nodokļu sistēmas rakstura un iekšējās uzbūves dēļ. *Sanierungsklausel*, pirmkārt, esot pamatota ar nodokļu ieturēšanas atbilstoši maksātspējai principu, otrkārt, ar ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanu, t.i., izvairīšanos no fiktīviem uzņēmumiem, un, treškārt, ar objektīvu atšķirību starp zaudējumu radošu kapitāldaļu pirkumu un kapitāldaļu iegādi sanācijas nolūkā.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 9. februāra rīkojumu lietā T-639/14 *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI)*/Eiropas Komisija 2016. gada 22. aprīlī iesniedza *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI)*

(Lieta C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI)* (pārstāvji – *Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efsthia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck*, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumiem atcelt apstrīdēto 2014. gada 12. jūnija aktu,
- piespriest atbildētājai segt visus gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētajā rīkojumā ir būtiskas kļūdas tiesību piemērošanā un tas ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

- 1) acīmredzama kļūda tiesību piemērošanā un pamatojuma nesniegšana saistībā ar konstatējumu, ka lietai T-639/14 esot zudis priekšmets, ciktāl šāds konstatējums ir pamatots ar to, ka apstrīdētais akts it kā esot “aizstāts” ar Komisijas 2015. gada 25. marta aktu;

- 2) labas pārvaldības, tiesiskās noteiktības un tiesību efektīvas aizsardzības tiesā principu pārkāpums, nospriežot, ka Komisijas 2015. gada 25. marta akts ir aizstājis apstrīdēto aktu;
 - 3) acīmredzama kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot Eiropas Savienības iestāžu aktu tiesiskuma principu;
 - 4) faktu sagrozīšana un tiesību tikt uzklautam neievērošana, nospriežot, ka apstrīdētā akta pamatojumā “nebūt nav izdarīta atsauce uz šķirējtiesas nolēmuma formā esošā iespējamā atbalsta valstisko izcelsmi”, un acīmredzami kļūdains vērtējums, nospriežot, ka *DEI* norādītās apstrīdētā akta kļūdas tiesību piemērošanā “noteikti tiks vērtētas [...] lietā T-352/15”.
 - 5) *DEI* pamatojuma sagrozīšana jautājumā par kritērijiem, balstoties uz kuriem esot bijis jāizlemj par to, vai tiesvedība šajā lietā saistībā ar 2012. gada sūdzību ir vai nav jāizbeidz, un acīmredzama kļūda tiesību piemērošanā, konstatējot, ka 2012. gada sūdzība esot “netieši” noraidīta ar Komisijas 2015. gada 25. marta aktu, un
 - 6) kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzami kļūdains vērtējums, piespriežot katram lietas dalībniekam pašam segt savus tiesāšanās izdevumus.
-

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 26. aprīļa spriedums – *Strack/Komisija*

(Lieta T-221/08) ⁽¹⁾

Pieklūve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti attiecībā uz OLAF izmeklēšanas lietu – Prasība atcelt tiesību aktu – Netieši un tieši pieklūves atteikumi – Izņēmums saistībā ar privātās dzīves un personas neaizskaramības aizsardzību – Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību – Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību – Pienākums norādīt pamatojumu – Ārpuslīgumiskā atbildība

(2016/C 211/51)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Guido Strack* (Kēlnē, Vācija) (pārstāvji – *H. Tettenborn* un *N. Lödler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji *P. Costa de Oliveira* un *B. Eggers*, vēlāk – *B. Eggers* un *J. Baquero Cruz*)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt visus Komisijas netiešos un tiešos lēmumus, kas pieņemti pēc *G. Strack* 2008. gada 18. un 19. janvārī iesniegtajiem sākotnējiem pieteikumiem par pieklūvi dokumentiem, un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par tādu netiešu lēmumu par pieklūves dokumentiem atteikumu likumību, kuri pieņemti saistībā ar *Guido Strack* formulētajiem pieteikumiem par pieklūvi dokumentiem;
- 2) izbeigt tiesvedību lietā par tādu tiešu lēmumu likumību, ar kuriem atteikta daļēja vai pilnīga pieklūve dokumentiem, kurus ir pieņēmusi Eiropas Kopienas Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) saistībā ar atkārtotajiem *G. Strack* 2008. gada 22. februāra un 21. aprīļa pieteikumiem par pieklūvi dokumentiem, ciktāl šie dokumenti nepastāvēja vai vairs nebija pieejami, šie dokumenti vai to daļas ir kļuvuši pieejami atklātībā vai *G. Strack* atzīst pieklūves atteikumu likumību;
- 3) atcelt OLAF 2010. gada 30. aprīļa lēmumu, ciktāl;

— pieklūve dokumentiem, kuri vizēti ar atzīmi “PD”, ir tikusi atteikta;

— *G. Strack* vārds ir ticis aizklāts dokumentos, kuri vizēti ar atzīmi “PA”;

— dokumenti OLAF 2010. gada 30. aprīļa sarakstā ir tikuši izlaisti vai *G. Strack* nav tikuši paziņoti tikai tādēļ, ka viņš bija to autors, ka tie ir bijuši viņa rīcībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti vai ar kādu citu pamatu, nebūdami nodoti atklātībā, vai ka pieteikums par pieklūvi dokumentiem uz tiem neattiecās, ciktāl tie attiecās uz OLAF saraksti ar Eiropas Ombudu vai saraksti starp OLAF un *G. Strack*, un tie attiecās uz šo pēdējo minēto, nebūdami ar attiecīgo izmeklēšanu saistītās lietas daļa;

4) atcelt OLAF 2010. gada 7. jūlija lēmumu, ciktāl:

- piekļuve dokumentam Nr. 266 ir tikusi atteikta, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem;
- piekļuve dokumentam Nr. 268 ir tikusi atteikta, izņemot informāciju, kurai G. Strack, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, ir varējis piekļūt saistībā ar citu dokumentu nosūtīšanu;
- G. Strack vārds ir ticis aizklāts minētajam lēmumam pievienotajos kontrolesarakstos;

5) prasību pārējā daļā noraidīt;

6) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina trīs ceturtdaļas G. Strack tiesāšanās izdevumu;

7) G. Strack sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem pats.

(¹) OV C 223, 30.8.2008.

Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – *European Dynamics Luxembourg u.c./EUIPO*

(Lieta T-556/11) (¹)

Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi – Iepirkuma procedūra – Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana – Pretendenta ierindošana kaskādes procedūrā – Izslēgšanas pamati – Interesu konflikts – Vienlīdzīga attieksme – Rūpības pienākums – Piešķiršanas kritēriji – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pienākums norādīt pamatojumu – Ārpuslīgumiskā atbildība – Iespējas zaudēšana

(2016/C 211/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *European Dynamics Luxembourg SA* (Ettelbrück, Luksemburga), *European Dynamics Belgium SA* (Brisele, Beļģija), *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji – sākotnēji N. Korogiannakis, M. Dermitzakis un N. Theologou, vēlāk I. Ampazis un visbeidzot M. Sfyrī, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – sākotnēji N. Bambara un M. Paolacci, vēlāk N. Bambara, pārstāvji, kam palīdz P. Wytinck un B. Hoorelbeke, advokāti)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt ar 2011. gada 11. augusta vēstuli paziņoto EUIPO lēmumu, kurš pieņemts iepirkuma procedūrā AO/029/10 “Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi” un ar kuru noraidīts *European Dynamics Luxembourg* iesniegtais piedāvājums, kā arī citus saistītus šajā pašā procedūrā pieņemtus EUIPO lēmumus, tostarp tos, ar kuriem līguma slēgšanas tiesības ir piešķirtas citiem pretendentiem, un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt ar 2011. gada 11. augusta vēstuli paziņoto Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) lēmumu, kurš pieņemts iepirkuma procedūrā AO/029/10 “Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi” un ar kuru noraidīts *European Dynamics Luxembourg SA* iesniegtais piedāvājums, kā arī citus saistītus šajā pašā procedūrā pieņemtus EUIPO lēmumus, tostarp tos, ar kuriem līguma slēgšanas tiesības ir piešķirtas trīs citiem pretendentiem, kas tikuši izraudzīti un ierindoti pirmajā līdz trešajā vietā kaskādes procedūrā;

- 2) EUIPO atlīdzina zaudējumus, kas radīti European Dynamics Luxembourg saistībā ar iespējas, ka tai tiks piešķirtas pamatlīguma slēgšanas tiesības vismaz kā trešajai līgumslēdzējai kaskādes procedūrā, zaudēšanu;
- 3) trīs mēnešu laikā no šī sprieduma pasludināšanas dienas lietas dalībnieki iesniedz Vispārējai tiesai savstarpējas vienošanās rezultātā sagatavotu zaudējumu aprēķinu;
- 4) ja netiek panākta vienošanās, lietas dalībnieki tajā pašā termiņā Vispārējai tiesai dara zināmus savus uz aprēķinu balstītos prasījumus;
- 5) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 6, 7.1.2012.

Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – Pappalardo u.c./Komisija

(Lieta T-316/13) ⁽¹⁾

Ārpuslīgumiskā atbildība – Zivsaimniecība – Zivsaimniecības resursu saglabāšana – Zilās tunzivs krājumu atjaunošana – Ārkārtas pasākumi, ar ko tiek aizliegta seineru īstenotā zvejniecība – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums

(2016/C 211/53)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Itālija), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catane, Itālija), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Itālija) un Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (pārstāvji – V. Cannizzaro un L. Caroli, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet un D. Nardi)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību, kuras mērķis ir panākt tāda kaitējuma atlīdzināšanu, kas prasītājiem, iespējams, nodarīts ar Komisijas 2008. gada 12. jūnijā Regulas (EK) Nr. 530/2008, ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz seineriem, kas zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45 °R garuma un Vidusjūrā (OV L 155, 9. lpp.), pieņemšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC un Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – ANKO/Komisija

(Lieta T-154/14) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula – Nolīgumi par subsīdijām, kas noslēgti Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads) ietvaros – Projekti “Perform” un “Oasis” – Pieļaujamās izmaksas – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pretprasība – Nokavējuma procenti

(2016/C 211/54)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji – V. Christianos, S. Paliou un A. Skoulíkis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal un P. Arenas, pārstāvji, kuriem palīdz O. Lytra, advokāts)

Priekšmets

Atbilstoši LESD 272. pantam celtas prasības, kurās, pirmām kārtām, lūgts, pirmkārt, atzīt par nepamatotu Komisijas prasību atmaksāt subsīdijas, kas prasītājam izmaksātas, izpildot nolīgumus Nr. 215754 “Atvērta arhitektūra pieejamiem pakalpojumiem, integrācijai un standartizācijai” un Nr. 215952 “Kompleksa multiparametru sistēma motorikas efektīvai un nepārtrauktai vērtēšanai un izsekošanai Parkinsona slimības un citu neirodeģeneratīvo slimību gadījumā”, kas tika noslēgti Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads) ietvaros, un, otrkārt, piespriest Komisijai samaksāt to subsīdiju atlikušo summu, kas nav tikusi izmaksāta atbilstoši minētajiem nolīgumiem, kā arī, otrām kārtām, atbilstoši pretprasībai piespriest prasītājam atmaksāt subsīdijas, kas ir tikušas nepamatoti izmaksātas šo nolīgumu ietvaros

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias celto prasību;
- 2) piespriest ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias samaksāt Eiropas Komisijai summu EUR 650 625,37 apmērā, kas atbilst to finanšu ieguldījumu atmaksai, kurus tā bija saņēmusi saistībā ar nolīgumiem Nr. 215754 “Atvērta arhitektūra pieejamiem pakalpojumiem, integrācijai un standartizācijai” un Nr. 215952 “Kompleksa multiparametru sistēma motorikas efektīvai un nepārtrauktai vērtēšanai un izsekošanai Parkinsona slimības un citu neirodeģeneratīvo slimību gadījumā”, kas tika noslēgti Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads) ietvaros, pieskaitot nokavējuma procentus ar likmi 3,75 % apmērā, sākot no 2014. gada 3. maija;
- 3) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 175, 10.6.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – ANKO/Komisija

(Lieta T-155/14) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula – Nolīgumi par subsīdijām, kas noslēgti Sestās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2002.–2006. gads) ietvaros – Projekti “Persona” un “Terregov” – Pieļaujamās izmaksas – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pretprasība – Nokavējuma procenti

(2016/C 211/55)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji – V. Christianos, S. Paliou un A. Skoulíkis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal un P. Arenas, pārstāvji, kuriem palīdz O. Lytra, advokāts)

Priekšmets

Atbilstoši LESD 272. pantam celtas prasības, kurās, pirmām kārtām, lūgts, pirmkārt, atzīt par nepamatotu Komisijas prasību atmaksāt subsīdijas, kas prasītājam izmaksātas, izpildot nolīgumus Nr. 045459 “Viedās telpas neatkarīgas dzīves veicināšanai vecumdienās” un Nr. 507749 “E-pārvaldības ietekme uz teritoriālo administrāciju sniegtajiem pakalpojumiem”, kas tika noslēgti Sestās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2002.–2006. gads) ietvaros, un, otrkārt, piespriet Komisijai samaksāt to subsīdiju atlikušo summu, kas nav tikusi izmaksāta atbilstoši minētajiem nolīgumiem, kā arī, otrām kārtām, atbilstoši pretpasībai piespriet prasītājam atmaksāt subsīdijas, kas ir tikušas nepamatoti izmaksātas šo nolīgumu ietvaros

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias celto prasību;
- 2) piespriet ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias samaksāt Eiropas Komisijai summu EUR 606 570,61 apmērā, kas atbilst to finanšu ieguldījumu atmaksai, kurus tā bija saņēmusi saistībā ar nolīgumiem Nr. 045459 “Viedās telpas neatkarīgas dzīves veicināšanai vecumdienās” un Nr. 507749 “E-pārvaldības ietekme uz teritoriālo administrāciju sniegtajiem pakalpojumiem”, kas tika noslēgti Sestās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2002.–2006. gads) ietvaros, pieskaitot nokavējuma procentus ar likmi 3,75 % apmērā, sākot no 2014. gada 3. maija;
- 3) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 175, 10.6.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – Zehnder Group International/EUIPO – Stiebel Eltron (“comfotherm”)

(Lieta T-267/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “comfotherm” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KOMFOTHERM” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Sajaukšanas iespēja – Preču līdzība – Konkrētā sabiedrības daļa – Kritēriju savstarpējā atkarība

(2016/C 211/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zehnder Group International AG (Gränichen, Šveice) (pārstāvis – J. Krenzel, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – sākotnēji A. Pohlmann, vēlāk S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Vācija) (pārstāvji – J. Eberhardt, H. Förster un Y. Holderied, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2014. gada 21. februāra lēmumu lietā R 1318/2013–4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Stiebel Eltron GmbH & Co. KG un Zehnder Group International AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Zehnder Group International AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 194, 24.6.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – Österreichische Post/Komisija**(Lieta T-463/14) ⁽¹⁾**

Direktīva 2004/17/EK – Iepirkuma procedūras ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs – Īstenošanas lēmums, ar kuru dažiem pakalpojumiem pasta nozarē Austrijā piemēro atbrīvojumu no Direktīvas 2004/17 – Direktīvas 2004/17 30. pants – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā

(2016/C 211/57)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Österreichische Post AG (Vīne, Austrija) (pārstāvji – H. Schatzmann, J. Bleckmann un M. Oder, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Tokár un C. Vollrath)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Īstenošanas lēmumu 2014/184/ES, ar kuru dažiem pakalpojumiem pasta nozarē Austrijā piemēro atbrīvojumu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 101, 4. lpp.), ciktāl šī direktīva joprojām ir piemērojama vairāku pasta pakalpojumu iepirkumam Austrijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Īstenošanas lēmumu 2014/184/ES, ar kuru dažiem pakalpojumiem pasta nozarē Austrijā piemēro atbrīvojumu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, ciktāl tajā ir norādīts, ka šī direktīva joprojām ir piemērojama ar adresētām vēstulēm starp uzņēmumiem un starp uzņēmumiem un privātiem klientiem saistīto starptautisko pasta pakalpojumu tirgum Austrijā;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Österreichische Post AG sedz savus, kā arī astoņu desmitdaļu apmērā atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 4) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus divu desmitdaļu apmērā.

⁽¹⁾ OV C 303, 8.9.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – Fon Wireless/EUIPO – Henniger (“Neofon”)(Lieta T-777/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Neofon” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FON” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 211/58)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fon Wireless Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – J. B. Devaureix un L. Montoya Terán, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – D. Walicka)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Andreas Henniger (Starnberg, Vācija) (pārstāvis – T. von Groll Schacht, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2014. gada 15. septembra lēmumu lietā R 2519/2013–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Fon Wireless Ltd un Andreas Henniger

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2014. gada 15. septembra lēmumu lietā R 2519/2013–4;
- 2) EUIPO sedz savus izdevumus, kā arī atlīdzina Fon Wireless Ltd tiesāšanās izdevumus;
- 3) Andreas Henniger sedz pats savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – Gervais Danone/EUIPO – Mahou (“B’lue”)(Lieta T-803/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “B’lue” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BLU DE SAN MIGUEL” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 211/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Compagnie Gervais Danone (Parīze, Francija) (pārstāvis – A. Lakits Josse, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – M. Rajh)

Persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā un ir otras procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieces San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA, tiesību pārņēmēja: Mahou, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis – A. Gómez López, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2014. gada 30. septembra lēmumu lietā R 1382/2013–5 attiecībā uz iebildumu procesu starp San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA un Compagnie Gervais Danone

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Compagnie Gervais Danone atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 34, 2.2.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 26. aprīļa spriedums – Franmax/EUIPO – Ehrmann (“Dino”)

(Lieta T-21/15) (¹)

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Dino” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo dinozauru – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 211/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Franmax UAB (Viļņa, Lietuva) (pārstāvis – E. Saukalas, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – J. Crespo Carrillo, pārstāvis, kam palīdz B. Uriarte Valiente, advokāts)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu (Oberschöneck, Vācija) (pārstāvis – A. Gaul, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2014. gada 23. oktobra lēmumu lietā R 2012/2013–5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu un Franmax UAB

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Franmax UAB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 107, 30.3.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – Sharif University of Technology/Padome(Lieta T-52/15) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai – Līdzekļu iesaldēšana – Atbalsts Irānas valdībai – Pētniecības un tehnoloģiju izstrādes darbības militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Kļūda tiesību piemērošanā un kļūda vērtējumā – Tiesības uz īpašumu – Samērīgums – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Prasība par zaudējumu atlīdzību

(2016/C 211/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sharif University of Technology (Teherāna, Irāna) (pārstāvis – M. Happold, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – V. Piessevaux un M. Bishop)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt Padomes 2014. gada 7. novembra Lēmumu 2014/776/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 325, 19. lpp.), ciktāl ar to prasītājas nosaukums ir iekļauts Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.), II pielikumā esošajā sarakstā, kā arī atcelt Padomes 2014. gada 7. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 325, 3. lpp.), ciktāl prasītājas nosaukums ar to tika iekļauts Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2010 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.) IX pielikumā esošajā sarakstā, un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Sharif University of Technology sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – Jääkiekon SM-liiga/EUIPO (“Liiga”)(Lieta T-54/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Liiga” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkts

(2016/C 211/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Jääkiekon SM-liiga Oy (Helsinki, Somija) (pārstāvis – L. Laaksonen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – A. Schifko un E. Šliwińska)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2014. gada 1. decembra lēmumu lietā R 576/2014–2 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “Liiga” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Jāākiekon SM–liiga Oy atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 107, 30.3.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedums – *Niagara Bottling/EUIPO* (“NIAGARA”)

(Lieta T-89/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “NIAGARA” – Absolūti atteikuma pamati – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

(2016/C 211/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Niagara Bottling LLC* (Ontario, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – M. Edenborough, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – A. Jakab, A. Schifko un D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2014. gada 12. decembra lēmumu lietā R 784/2014–5 attiecībā uz vārdiskas preču zīmes “NIAGARA” starptautisku reģistrāciju, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Niagara Bottling LLC* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 13.4.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedums – L'Oréal/EUIPO – Theralab ("VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA")

(Lieta T-144/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA" reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "IDEALINA" – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 211/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L'Oréal (Parīze, Francija) (pārstāvis – J. Sena Mioludo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – A. Lukošūtē)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Portugāle)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 1097/2014–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos un L'Oréal

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) L'Oréal, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 26.5.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 21. aprīļa rīkojums – Inclusion Alliance for Europe/Komisija

(Lieta T-539/13) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu – Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) – Projekti MARE, Senior un ECRN – Pārskaitīto finanšu iemaksu daļēja atgūšana – Lēmums, kas ir izpildes rīkojums – Izvirzīto pamatu raksturs – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota

(2016/C 211/65)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Inclusion Alliance for Europe GEIE (Bukareste, Rumānija) (pārstāvis – S. Famiani, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Di Paolo un F. Moro, pārstāvji, kuriem palīdz D. Gullo, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2013. gada 17. jūlija Lēmumu C(2013) 4693 *final* par summas EUR 212 411,89 apmērākura prasītājam jāsamaksā saistībā ar projektiem MARE, Senior un ECRN, atgūšanu kopā ar procentiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Inclusion Alliance for Europe GEIE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 15, 18.1.2014.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. februārī – *Banca Monte dei Paschi di Siena* un *Banca Widiba/EUIPO* – *ING-DIBa* (“WIDIBA”)

(Lieta T-83/16)

(2016/C 211/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Banca Monte dei Paschi di Siena SpA* (Sjēna, Itālija) un *Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA)* (Milāna, Itālija) (pārstāvji – *L. Trevisan* un *D. Contini*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *ING-DIBa AG* (Frankfurte pie Mainas, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas: prasītājas

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “WIDIBA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 192 308

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2015. gada 26. novembra lēmums apvienotajās lietās R 112/2015–2 un R 190/2015–2

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to netika apmierināts pieteikums par *restitutio in integrum*, un nodot lietu atpakaļ Apelācijas padomei;

gadījumā, ja iepriekš minētais 1. prasījums tiktu noraidīts,

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apstiprināts iebildumu nodaļas lēmums noraidīt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 12 192 308 attiecībā uz dažām konkrētām precēm un pakalpojumiem, un atzīt ES preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 12 192 308 par pieņemamu reģistrācijai attiecībā uz šīm precēm un pakalpojumiem, vai pakārtoti – nodot lietu atpakaļ *EUIPO*, lai tas pieņemtu attiecīgos pasākumus;

jebkurā gadījumā

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apmierināta *ING-DIB* apelācijas sūdzība par kredītkartēm, un atzīt, ka ES preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 12 192 308 ir pieņemams reģistrācijai attiecībā uz šīm precēm, vai pakārtoti – nodot lietu atpakaļ *EUIPO*, lai tas pieņem attiecīgos pasākumus;

jebkurā gadījumā

- piespriest *EUIPO* segt savus izdevumus, kā arī atlīdzināt *Banca Monte dei Paschi di Siena SpA* un *Wise Dialog Bank SpA* tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un procesos *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 81. panta 1. punkta un 60. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpanta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. februārī – *Banca Monte dei Paschi di Siena* un *Banca Widiba/EUIPO* – *ING-DIBa* (“widiba”)

(Lieta T-84/16)

(2016/C 211/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Sjēna, Itālija) un *Wise Dialog Bank SpA* (*Banca Widiba SpA*) (Milāna, Itālija) (pārstāvji – *L. Trevisan* un *D. Contini*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: ING-DIBa AG (Frankfurte pie Mainas, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas: prasītājas

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “widiba” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 192 415

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 26. novembra lēmums apvienotajās lietās R 113/2015–2 un R 174/2015–2

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to netika apmierināts pieteikums par *restitutio in integrum*, un nodot lietu atpakaļ Apelācijas padomei;

gadījumā, ja iepriekš minētais 1. prasījums tiktu noraidīts,

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apstiprināts iebildumu nodaļas lēmums noraidīt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 12 192 415 attiecībā uz dažām konkrētām precēm un pakalpojumiem, un atzīt ES preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 12 192 415 par pieņemamu reģistrācijai attiecībā uz šīm precēm un pakalpojumiem, vai pakārtoti – nodot lietu atpakaļ *EUIPO*, lai tas pieņemtu attiecīgos pasākumus;

jebkurā gadījumā

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apmierināta *ING-DIB* apelācijas sūdzība par kredītkartēm un atzīt, ka ES preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 12 192 415 ir pieņemams reģistrācijai attiecībā uz šīm precēm, vai pakārtoti – nodot lietu atpakaļ *EUIPO*, lai tas pieņem attiecīgos pasākumus;

jebkurā gadījumā

- piespriest *EUIPO* segt savus izdevumus, kā arī atlīdzināt *Banca Monte dei Paschi di Siena SpA* un *Wise Dialog Bank SpA* tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un procesos *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 81. panta 1. punkta un 60. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpanta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. martā – *Sandvik Intellectual Property/EUIPO – Unipapel* (“ADVEON”)

(Lieta T-115/16)

(2016/C 211/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sandvik Intellectual Property AB* (*Sandviken*, Zviedrija) (pārstāvis – *S. Maaßen*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: *Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL* (Madrīde, Spānija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, attiecībā uz standarta burtiem rakstītu vārdu “ADVEON” – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību Nr. 1 164 374

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 15. janvāra lēmums lietā R 738/2015–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu, noraidot iebildumus un atļaujot starptautisku reģistrāciju IR 1164374 attiecināt uz Eiropas Savienību;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai

- piespriest otrai procesa *EU IPO* Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- apturēt tiesvedību, līdz Tiesa pieņem nolēmumu tiesvedībā par *Högsta domstolen* (Zviedrija) 2015. gada 7. decembrī iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saistībā ar strīdu starp *Länsförsäkringar AB* un *A/S Matek* (lietā C-654/15).

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. aprīlī – *Dröge u.c./Komisija*

(Lieta T-142/16)

(2016/C 211/69)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Katharina Dröge* (Berlīne, Vācija), *Britta Haßelmann* (Berlīne) un *Anton Hofreiter* (Berlīne) (pārstāvis – profesors *W. Cremer*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt vai, pakārtoti, atzīt par pretēju Savienības tiesībām nepublicēto un mutisko atbildētājas gribas izteikumu par piekļuves dokumentiem par sarunām par transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību (tā dēvētie *TTIP* dokumenti), kas vērsts uz Eiropas Savienībai un Amerikas Savienotajām valstīm kā līgumslēdzējām pusēm saistoša nolīguma noslēgšanu, tiktāl, ciktāl atbilstoši tam dalībvalstu parlamentu deputātiem bez izņēmumiem ir aizliegts tas, ka, iepazīstoties ar dokumentiem šim nolūkam ierīkotajās *TTIP* lasīšanas telpās, tos pavada darbinieces vai darbinieki (kam ir drošības pielaide), tostarp frakcijas darbinieces un darbinieki (par piekļuves kārtību skat. Padomes dokumenta Nr. 14029/15 III pielikumu);
- atcelt atbildētājas nepublicēto (mutiski izteikto) lēmumu par nolīguma apstiprināšanu, kas vērsts uz iepriekš minētā gribas izteikuma izteikšanu (turpmāk tekstā – “lēmums par apstiprināšanu”) tiktāl, ciktāl atbilstoši tam dalībvalstu parlamentu deputātiem bez izņēmumiem ir aizliegts tas, ka, iepazīstoties ar dokumentiem šim nolūkam ierīkotajās *TTIP* lasīšanas telpās, tos pavada darbinieces vai darbinieki (kam ir drošības pielaide), tostarp frakcijas darbinieces un darbinieki;
- atcelt ar līguma noslēgšanu vai nesaistošu politisku vienošanos ar Amerikas Savienotajām valstīm par *TTIP* piekļuves kārtību saistīto atbildētājas (mutisko) lēmumu, ar kuru šī kārtība ir noteikta par saistošu (“norīkošanas lēmums”) tiktāl, ciktāl atbilstoši tam dalībvalstu parlamentu deputātiem bez izņēmumiem ir aizliegts tas, ka, iepazīstoties ar dokumentiem šim nolūkam ierīkotajās *TTIP* lasīšanas telpās, tos pavada darbinieces vai darbinieki (kam ir drošības pielaide), tostarp frakcijas darbinieces un darbinieki;
- piespriest atbildētājai segt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: LES 10. panta 3. punkta otrā teikuma, skatīta kopā ar LES 1. panta 2. punktu, pārkāpums.

Prasītāji apgalvo, ka LES 10. panta 3. punkta otrais teikums pamato Savienībai un tās iestādēm saistošu objektīvi tiesisku prasību pieņemt lēmumus, cik bieži vien iespējams. No šīs ar LES 1. panta 2. punktu papildinātās optimizācijas prasības, kas ir vērsta uz lielāko iespējamo Savienības rīcības pārskatāmību, gan var atkāpties, ciktāl tam atsevišķā gadījumā var izvirzīt pamatojumu Savienības leģitīma mērķa formā un ciktāl ierobežojums ir piemērots, vajadzīgs un samērīgs mērķa sasniegšanai. Tādējādi šādu iemeslu nav attiecībā uz valstu deputātiem piešķirto iespēju par to, ka, iepazīstoties ar *TTIP* dokumentiem, tos pavada frakcijas darbinieki/-ces, kam ir drošības pielāides.

Turklāt nevar arī pamatot to, ka Savienības pilsoņiem nav iespējams piekļūt *TTIP* dokumentiem, kas ir pieejami lasīšanas telpās.

Turklāt LES 10. panta 3. punkta otrais teikums esot pārkāpts jau tādēļ vien, ka atbildētājas *TTIP* sarunu mandāts attiecas uz jautājumiem, kas ietilpst dalībvalstu kompetencē.

2. Otrais pamats: LESD 15. panta 1. punkta, skatīta kopā ar LES 1. panta 2. punktu, pārkāpums pirmajā pamatā minēto iemeslu dēļ.

Prasība, kas celta 2016. gada 11. aprīlī – *Spliethoff's Bevrachtingskantoor*/Komisija

(Lieta T-149/16)

(2016/C 211/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV* (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis – *P. Glazener*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 31. jūlija Īstenošanas lēmumu C(2015) 5274, ar kuru nosaka to piedāvājumu sarakstu, kas tikuši atlasīti ES finansālās palīdzības saņemšanai Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (CEF) jomā “Transporta nozare” pēc 2014. gada 11. septembra uzaicinājuma iesniegt piedāvājumus saskaņā ar daudzgadu darba programmu;
- piespriest Komisijai pieņemt jaunu lēmumu attiecībā uz prasītājas piedāvājumu, ņemot vērā Vispārējās tiesas spriedumu, triju mēnešu laikā no sprieduma paskaidrošanas dienas;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, kas ir tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

- Prasītājas piedāvājuma vērtējums esot kļūdainais attiecībā uz atbilstības, ietekmes un kvalitātes piešķiršanas kritērijiem. Ja attiecībā uz šiem kritērijiem būtu ticis veikts pareizs vērtējums, piedāvājumam būtu bijis jābūt atlasītam ES līdzfinansējumam.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot ticis pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

- Komisija apstrīdētajā lēmumā esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, jo tā nav atlasījusi prasītājas piedāvājumu, lai arī ir atlasījusi citus līdzīgus piedāvājumus saistībā ar emisiju samazināšanas tehnoloģijām.

Prasība, kas celta 2016. gada 6. aprīlī – *Ecolab USA/EUIPO* (“ECOLAB”)

(Lieta T-150/16)

(2016/C 211/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – V. Töbelmann un C. Menebröcker, lawyers)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: preču zīmes “ECOLAB” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 180 255

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 26. janvāra lēmums lietā R 644/2015–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpums;
 - vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās noteiktības principu pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmā teikuma pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 11. aprīlī – Megasol Energie/Komisija**(Lieta T-152/16)**

(2016/C 211/72)

*Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Megasol Energie AG (Deitingen, Šveice) (pārstāvis – T. Wegner, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi:**

- Komisijas 2016. gada 11. februāra Īstenošanas regulas (ES) 2016/185 un 2016/184 atzīt par spēkā neesošām;
- pakārtoti – Komisijas 2016. gada 11. februāra Īstenošanas regulas (ES) 2016/185 un 2016/184 atzīt par spēkā neesošām tiktāl, ciktāl ar tām prasītājas uz Savienību eksportētajiem saules enerģijas moduļiem tiek piemērots antidempinga un kompensācijas maksājums, kaut arī saules enerģijas moduļi ietver sākotnēji no Taivānas pārsūtītu tādu uzņēmumu saules enerģijas elementus, kuri ir atbrīvoti no pasākumiem;
- pakārtoti – Komisijas 2016. gada 11. februāra Īstenošanas regulas (ES) 2016/185 un 2016/184 atzīt par spēkā neesošām tiktāl, ciktāl ar tām prasītājas uz Savienību eksportētajiem saules enerģijas moduļiem tiek piemērots antidempinga un kompensācijas maksājums, kaut arī saules enerģijas moduļi ietver sākotnēji no Taivānas pārsūtītus dažādu uzņēmumu saules enerģijas elementus;
- galēji pakārtoti – Komisijas 2016. gada 11. februāra Īstenošanas regulas (ES) 2016/185 un 2016/184 atzīt par spēkā neesošām, ciktāl tās skar prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, nav veikta izmeklēšana attiecībā uz eksportu no Šveices.

Prasītāja apgalvo, ka antidempinga maksājumi drīkstētu tikt paplašināti tikai tad, ja pastāvētu antidempinga pamatregulas (turpmāk tekstā – “antidempinga pamatregula”) 13. pantā paredzētie nosacījumi. Tas it īpaši nozīmējot, ka ir tikusi uzsākta un efektīvi veikta [pasākumu] apiešanas izmeklēšana saistībā ar lietā aplūkoto eksportu.

Tā kā prasītāja saules enerģijas moduļus uz Savienību eksportēja no Šveices, taču izmeklēšana attiecībā uz Šveici pretēji antidempinga pamatregulas 13. pantam neesot tikusi uzsākta, pasākumi nedrīkstētu tikt noteikti prasītājas saules enerģijas moduļiem.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kļūdaina lietas apstākļu izvērtēšana attiecībā uz Taivānu.

Komisija pretēji antidempinga pamatregulas 13. panta 1. punkta trešajam teikumam esot kļūdaini izvērtējusi lietas apstākļus attiecībā uz pārmaiņām tirdzniecības modeli starp Ķīnu un Taivānu. It īpaši, konstatētie tirdzniecības statistikas dati liecinot par nenoteiktību. Šie dati neļaujot izdarīt secinājumu, ka ir notikusi pārsūtīšana caur Taivānu. Attiecībā uz Taivānu, neesot arī ievērojamas pārmaiņas tirdzniecības modeli, jo no Taivānas veiktā eksporta pieaugums esot bijis vien nenozīmīgs.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot tikusi veikta lietas apstākļu izvērtēšana attiecībā uz Šveici.

Prasītājas eksportētajiem saules enerģijas moduļiem paplašināti muitas maksājumi nevarētu tikt uzlikti jau tāpēc vien, ka, ņemot vērā tirdzniecības attiecības starp Ķīnu un Šveici, neesot tikušas konstatētas vispār nekādas pārmaiņas tirdzniecības modeli antidempinga pamatregulas 13. panta 3. punkta trešās daļas izpratnē.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota nepamatotu pārmaiņu tirdzniecības modeli neesamība.

Pat ja pastāvētu pārmaiņas tirdzniecības modeli *quod non* attiecībā uz Taivānu un Šveici, Komisija tomēr neesot konstatējusi, ka tam nebūtu attaisnojuma.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā, kas pieļauta, Komisijai pieņemot apstrīdētās regulas, prasītājas atbrīvošanas iespējas, izmantojot saistību rēķinu, neesamības dēļ.

Kamēr Savienības uzņēmumi, izmantojot saistību rēķinu, varot importēt no pasākumiem atbrīvotas preces, prasītājam tas neesot iespējams. Tā tas esot, jo saistību paziņojuma formulējumā uzmanība netiekot pievērsta trešo valstu uzņēmējiem, kuri izmanto Malaizijas un Taivānas izcelsmes elementus.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā, kas pieļauta, Komisijai pieņemot apstrīdētās regulas, Savienības pamattiesību un starp Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju noslēgtā nolīguma (turpmāk tekstā – “EEK un Šveices nolīgums”) pārkāpuma dēļ.

Prasītāja visbeidzot norāda uz brīvības izvēlēties profesiju un tiesību strādāt un darījumdarbības brīvības (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. un 16. pants, turpmāk tekstā – “Pamattiesību harta”), tiesību uz īpašumu (Pamattiesību hartas 17. pants) un vienlīdzības likuma priekšā (Pamattiesību hartas 20. pants) pārkāpumu, jo tā, salīdzinot ar Savienības uzņēmējiem, atrodas sliktākā situācijā. Ar EEK un Šveices nolīgumu esot aizliegta līgumslēdzēju valstu uzņēmumu diskriminācija.

Prasība, kas celta 2016. gada 6. aprīlī – CFA Institute/EUIPO – Bloss un citi (“CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE”)

(Lieta T-155/16)

(2016/C 211/73)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – S. Rohlfing un G. Engels, lawyers)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki: Michael Bloss (Nürtingen, Vācija), Dietmar Ernst (Nürtingen), Joachim Häcker (Nürtingen)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēji: pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki

Attiecīgā strīdus preču zīme: ES grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE” – reģistrācijas pieteikums Nr. 9 569 765

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 21. janvāra lēmums lietā R 454/2015–2

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

- apmierināt prasītājas iebildumus pret pārējo procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieku iesniegto preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 9 569 765;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, vai
- gadījumā, ja pārējie procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieki iestāsies lietā, piespriest tiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam ir radušās gan apelācijas procesā *EUIPO*, gan arī tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. aprīlī – CFA Institute/EUIPO – Ernst un Häcker (“CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM”)

(Lieta T-156/16)

(2016/C 211/74)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – S. Rohlfing un G. Engels, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki: Dietmar Ernst (Nürtingen, Vācija), Joachim Häcker (Nürtingen)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēji: pārējie procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieki

Attiecīgā strīdus preču zīme: ES grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM” – reģistrācijas pieteikums Nr. 9 569 658

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2016. gada 26. janvāra lēmums lietā R 9/2015–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- apmierināt prasītājas iebildumus par pārējo procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieku preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 9 569 658;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai

- gadījumā, ja pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki iestātos lietā, piespriet šīm personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt prasītājam apelācijas procesā EUIPO un tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 15. aprīlī – Metronia/EUIPO – Zitro IP (“TRIPLE O NADA”)

(Lieta T-159/16)

(2016/C 211/75)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Metronia, SA (Madrīde, Spānija) (pārstāvis – A. Vela Ballesteros, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Zitro IP Sàrl (Luksemburga, Luksemburga)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “TRIPLE O NADA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 603 529

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 15. februāra lēmums lietā R 2605/2014–4

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību, kas celta par Apelācijas padomes 2016. gada 15. februāra lēmumu, atļaujot reģistrēt pieteikto Kopienas preču zīmi;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 15. aprīlī – Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni/Komisija

(Lieta T-172/16)

(2016/C 211/76)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni SRL (Katānija, Itālija) (pārstāvis – E. Castorina, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 14. augusta Lēmumu (ES) 2016/195, C(2015) 5549 *final*, kas publicēts 2016. gada 18. februārā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, ciktāl tajā (4. panta 5. punkts) ir noteikts, ka “turklāt no šā lēmuma pieņemšanas dienas Itālija atceļ visus neveiktos maksājumus, kas piešķirti saskaņā ar visām 1. pantā minētajām atbalsta shēmām”, un katrā ziņā jebkuru tā daļu, no kuras var būt atkarīgs, ka prasītāja sabiedrība nevar saņemt to summu atmaksu, kas ir samaksāta Itālijas *Agenzia delle Entrate* [Ieņēmumu dienestam] un kas pārsniedz fiksētu 10 % likmi no tās nodokļiem (1990.–1992. gads) saskaņā ar Likuma Nr. 289/2002 9. panta 17. punktu; tiesību norma, ar kuru ir pamatoti nolēmumi Itālijas tiesību sistēmā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu.

- Šajā ziņā tiek norādīts, ka, tā kā Eiropas Komisija apstrīdētajā lēmumā ir atzinusi objektīvu neiespējamību atgūt (atšķirībā no citiem uzņēmumiem, kuriem ir jāatmaksā ne vairāk kā 10 % no maksājamām summām) valsts atbalstu, kas ir atzīts par nelikumīgu, no tiesību viedokļa – ievērojot iepriekš minētos principus – skaidri nevar noliegt prasītājas tiesības saņemt to summu atmaksu, kas ir pārmaksāta, ņemot vērā Likuma Nr. 289/2002 noteikumus: pretējā gadījumā pastāvētu nepieļaujama un būtiska nevienlīdzīga attieksme pret prasītāju un Katānijas provinces uzņēmumiem, kas ar apstrīdēto lēmumu ir atbrīvoti no jebkādas samaksas 90 % apmērā no nesamaksātā nodokļa summas.

Tāpēc Eiropas Komisijas apstrīdētā lēmuma sekas tieši ir nepamatota konkurences priekšrocība visiem citiem uzņēmumiem, kas ir nelabvēlīga *Centro Morgagni* un kas ir saistīta ar kaitējumu, kurš ir radies dabas katastrofas dēļ, kas notikusi vairāk nekā desmit gadus pirms 2015. gada 14. augusta lēmuma pieņemšanas. Saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem uzņēmumiem nav pienākuma uzglabāt administratīvos un grāmatvedības dokumentus ilgāk par 10 gadiem. Tādējādi *Centro Morgagni* vairs nespēj atbilstoši LESD 107. pantam pierādīt, ka tam ir nodarīts kaitējums, jo ir pārkāpts vienlīdzības princips, tiesības uz aizstāvību, tiesiskās palāvēības princips (ES Pamattiesību hartas 20. pants, LES 2., 6., 9. un 21. pants) un uzņēmumu vienlīdzības apstākļos ir izkropļota konkurence.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. aprīlī – Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG (Sūkšanas sprauslas putekļsūcējam)

(Lieta T-174/16)

(2016/C 211/77)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Vācija) (pārstāvis – C. Becker, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 725932-0004 (Sūkšanas sprauslas putekļsūcējam)

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 18. februāra lēmums lietā R 1652/2014–3

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest lietas dalībniekiem, kuriem nolēmums ir nelabvēlīgs, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 62. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. aprīlī – Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG (Sūkšanas sprauslas putekļsūcējam)

(Lieta T-175/16)

(2016/C 211/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Vācija) (pārstāvis – C. Becker, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 725932–0008 (Sūkšanas sprauslas putekļsūcējam)

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 18. februāra lēmums lietā R 1725/2014–3

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest lietas dalībniekiem, kuriem nolēmums ir nelabvēlīgs, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 62. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – Mema/CPVO (“Braeburn 78” (11078))**(Lieta T-177/16)**

(2016/C 211/79)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mema GmbH I.G. (Terlan, Itālija) (pārstāvji: B. Breitinger un S. Kirschstein-Freund, advokāti)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (CPVO)

Informācija par procesu CPVO

Attiecīgā Kopienas augu šķirne: “Braeburn 78” (11078) – Pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu Nr. 2009/0954

Apstrīdētais lēmums: CPVO Apelācijas padomes 2016. gada 12. februāra lēmums lietā A001/2015

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ Apelācijas padomei, lai tā pieņemtu galīgu lēmumu, ar norādi atcelt apstrīdēto lēmumu un nosakot CPVO pienākumu veikt papildu pārbaudi atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 57. panta 3. punktam;
- pakārtoti, atcelt CPVO Apelācijas padomes 2016. gada 12. februāra lēmumu (lieta A001/2015);
- pakārtoti, gadījumā, ja pirmais un otrais prasījums netiktu apmierināts, apturēt tiesvedību atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta, kurš ir spēkā kopš 2015. gada 1. jūlija (turpmāk tekstā – “Reglaments”), 69. panta d) punktam, līdz brīdim, kad procedūrā atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 21. panta 1. punktam tiks pieņemts galīgs lēmums par augu šķirnes aizsardzības atcelšanu references augu šķirnei “Royal Braeburn” (ieteikums Nr. 1998/1082; augu šķirne Nr. 11960). Iepriekš minētajam ir izšķiroša nozīme, jo atkarībā no attiecīgā iznākuma references augu šķirne izzustu vai būtu jākonstatē, ka *Angers-Beaucouzé* teritorija nav bijusi un nav piemērota pārbaudes veikšanai (skat. 12. punktu), un ka tādējādi bija vai nebija nepieciešama papildu pārbaude;
- piespriest CPVO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Pilnvaru nepareiza izmantošana – Regulas Nr. 2100/94 57. panta 3. punkta pārkāpums;
- Tiesību normas, kas ir piemērojama, īstenojot Regulu Nr. 2100/94, pārkāpums;
- CPVO tehniskā protokola attiecībā uz ābolu šķirnēm 57. punkta pārkāpums;

- CPVO tehniskā protokola attiecībā uz ābolu šķirnēm IV daļas pārkāpums;
- Regulas Nr. 2100/94 75. panta otrā teikuma pārkāpums – tiesības tikt uzklausītam;
- Regulas Nr. 2100/94 75. panta pirmā teikuma pārkāpums – nepietiekams pamatojums.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – Policolor/EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (“Policolor”)

(Lieta T-178/16)

(2016/C 211/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Policolor SA (Bukareste, Rumānija) (pārstāvis – M. Comanescu, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren–Merken, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisķu elementu “Policolor” – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 277 176

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 29. janvāra lēmums lietā R 346/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā grozīt apstrīdēto lēmumu;
- līdz ar to atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt EUIPO Iebildumu nodaļas 2014. gada 16. decembra lēmumu iebildumu procesā Nr. B 1 991 457;
- noraidīt personas, kas iestājusies lietā, celtos iebildumus pret Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 10 277 176 reģistrāciju;
- piespriest EUIPO un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 2015/2424 75. panta 1. punkta pārkāpums.
-

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Prasība, kas celta 2016. gada 23. martā – ZZ/Komisija

(Lieta F-141/15)

(2016/C 211/81)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, advokāti)

Atbildētāja: [Eiropas] Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar ko prasītājam ir atteikts atlīdzināt ieturējumus no viņa atalgojuma atbilstoši Civildienesta noteikumu IX pielikuma 24. panta 4. punktam

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 13. marta lēmumu, ar ko prasītājam atsaka atlīdzināt ieturējumus no viņa atalgojuma, piemērojot 2006. gada 14. decembra lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājam minētos ieturējumus, tiem pieskaitot procentus, kas aprēķināti pēc Civildienesta noteikumu XII pielikuma 12. pantā minētās likmes;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Civildienesta tiesas 2016. gada 26. aprīļa rīkojums – Claus/Komisija

(Lieta F-101/12) ⁽¹⁾

(2016/C 211/82)

Tiesvedības valoda – franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 147, 25.5.2013., 36. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV